

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

23. december 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 432/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 432/02 Sag C-324/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. oktober 2019 – straffesag mod Ivan Gavanzov (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad - Bulgarien.) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2014/41/EU – europæisk efterforskningskendelse i straffesager – artikel 5, stk. 1 – formularen fastsat i bilag A – afsnit J – manglende retsmidler i den udstedende medlemsstat) 2

DA

2019/C 432/03	Sag C-391/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 31. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud – egne indtægter – de oversøiske landes og territoriers (OLT) associering med Den Europæiske Union – afgørelse 91/482/EØF – artikel 101, stk. 2 – tilladelse af import til Unionen med fritagelse for told af varer, som ikke har oprindelse i OLT, og som frit kan omsættes i et OLT, og som genudføres i uændret stand til Unionen – eksportcertifikater EXP – et OLT's myndigheders ulovlige udstedelse af certifikater – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde – ansvar for den medlemsstat, der opretholder særlige forbindelser med det pågældende OLT – forpligtelse til at kompensere for det tab af Unionens egne indtægter, der er forvoldt ved den ulovlige udstedelse af eksportcertifikater EXP – import af aluminium fra Anguilla)	3
2019/C 432/04	Sag C-395/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 31. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud – egne indtægter – de oversøiske landes og territoriers (OLT) associering med Den Europæiske Union – afgørelse 91/482/EØF – afgørelse 2001/822/EF – tilladelse af import til Unionen med fritagelse for told af varer med oprindelse i OLT – varecertifikat EUR. 1 – et OLT's myndigheders ulovlige udstedelse af certifikater – told ikke opkrævet af de importerende medlemsstater – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde – ansvar for den medlemsstat, der opretholder særlige forbindelser med det pågældende OLT – forpligtelse til at kompensere for det tab af Unionens egne indtægter, der er forvoldt ved den ulovlige udstedelse af varecertifikater EUR. 1 – import af mælkepulver og ris fra Curaçao samt af gryn og semulje fra Aruba)	4
2019/C 432/05	Forenede sager C-663/17 P, C-665/17 P og C-669/17 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. november 2019 – Den Europæiske Centralbank (ECB) mod Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA (sag C-663/17 P), Europa-Kommissionen mod Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA og Den Europæiske Centralbank (ECB) (sag C-665/17 P) og Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA mod Den Europæiske Centralbank (ECB) (sag C-669/17 P) (Appel – formaliteten – en parts repræsentation for Domstolen – fuldmagt til advokat – tilbagekaldelse af fuldmagten foretaget af likvidatoren for det appellerende selskab – det appellerende selskabs ledelsesorgans fortsættelse af sagen – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 – adgang til effektive retsmidler – forordning (EU) nr. 1024/2013 – tilsyn med kreditinstitutter – afgørelse om inddragelse af et kreditinstituts tilladelse – annullationssøgsmål ved Den Europæiske Unions Ret – formaliteten – spørgsmålet, om aktionærerne i det selskab, hvis tilladelse er blevet inddraget, er umiddelbart berørt)	5
2019/C 432/06	Sag C-192/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. november 2019 – Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – retsstat – effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten – princippet om dommers uafsættelighed og princippet om domstolens uafhængighed – nedsættelse af pensionsalderen for dommere ved de polske almindelige domstole – mulighed for at fortsætte i dommerembedet ud over den nyligt fastsatte alder i kraft af en tilladelse fra justitsministeren – artikel 157 TEUF – direktiv 2006/54/EF – artikel 5, litra a), og artikel 9, stk. 1, litra f) – forbud mod forskelsbehandling baseret på køn med hensyn til løn, beskæftigelse og erhverv – indførelse af forskellig pensionsalder for kvinder og mænd, der varetager hvervet som dommer ved de polske almindelige domstole og ved Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen) samt som offentlig anklager ved den polske anklagemyndighed)	6
2019/C 432/07	Sag C-212/18: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2019 – Prato Nevoso Termo Energy Srl mod Provincia di Cuneo og ARPA Piemonte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italien) (Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 2008/98/EF – affald – kemisk behandlet vegetabilsk olieaffald – artikel 6, stk. 1 og 4 – affaldsfasens ophør – direktiv 2009/28/EF – fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder – artikel 13 – nationale godkendelses-, certificerings- og licensprocedurer, der anvendes på anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling fra vedvarende energikilder – anvendelse af flydende biobrændsler som fyringskilde til anlæg, der producerer elektrisk energi)	7

2019/C 432/08	Sag C-213/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. november 2019 – Adriano Guaitoli m.fl. mod easyJet Airline Co. Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Roma – Italien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, stk. 1, litra a) – kompetence i sager om kontraktforhold – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5, 7, 9 og 12 – Montrealkonventionen – kompetence – artikel 19 og 33 – krav om kompensation og erstatning for den skade, der er lidt som følge af aflyste eller forsinkede flyvninger).....	8
2019/C 432/09	Sag C-281/18 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 31. oktober 2019 – Repower AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og repowermap.org (Appel – EU-varemærker – ugyldighedssag – tilbagekaldelse af appelkammerets oprindelige afgørelse, som delvist afslog begæringen om, at EU-ordmærket REPOWER erklæres ugyldigt).....	9
2019/C 432/10	Forenede sager C-364/18 og C-365/18: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 7. november 2019 – Eni SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico og Ministero dell’Economia e delle Finanze (sag C-364/18), Shell Italia E & P SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia og Reti e Ambiente, tidligere Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico (sag C-365/18) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italien) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 94/22/EF – energi – betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter – afgifter – beregningsmetoder – energikvoteindekset og Pfor-indekset – forskelsbehandling)	10
2019/C 432/11	Sag C-396/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. november 2019 – Gennaro Cafaro mod DQ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione – Italien) (Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EU) nr. 1178/2011 – bilag I, punkt FCL.065 – anvendelsesområde ratione temporis – direktiv 2000/78/EF – ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – forskelsbehandling på grund af alder – artikel 2, stk. 5 – artikel 4, stk. 1 – nationale bestemmelser om automatisk ophør af ansættelsesforholdet ved det fyldte 60 år – piloter – beskyttelse af den nationale sikkerhed).....	11
2019/C 432/12	Forenede sager C-469/18 og C-470/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. oktober 2019 – IN (sag C-469/18) og JM (sag C-470/18) mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie – Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – personlig indkomstskat – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)	11
2019/C 432/13	Sag C-515/18: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. oktober 2019 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Regione autonoma della Sardegna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna – Italien) (Præjudiciel forelæggelse – forordning (EF) nr. 1370/2007 – offentlig personbefordring – befordring med jernbane – kontrakter om offentlig trafikbetjening – indgåelse af en kontrakt uden forudgående udbud – forpligtelse til forudgående offentliggørelse af en meddelelse om indgåelse af en kontrakt uden forudgående udbud – rækkevidde)	12
2019/C 432/14	Sag C-636/18: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1, og bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne for nitrogendioxid (NO ₂) i visse franske zoner og bymæssige områder – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode – egnede foranstaltninger)	13
2019/C 432/15	Sag C-35/19: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. oktober 2019 – BU mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège – Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – arbejdskraftens frie bevægelighed – ligebehandling – indkomstskat – national lovgivning – skattefritagelse for ydelser, som tilkendes handicappede personer – ydelser modtaget i en anden medlemsstat – ikke omfattet – forskellig behandling).....	13

2019/C 432/16	Sag C-296/19 P: Appel iværksat den 10. april 2019 af Etnia Dreams, S.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 13. februar 2019 i sag T-823/17 – Etnia Dreams, S.L. mod EUIPO – Poisson (Etnik)	14
2019/C 432/17	Sag C-332/19 P: Appel iværksat den 23. april 2019 af Hércules Club de Fútbol, S.A.D. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. februar 2019 i sag T-134/17, Hércules Club de Fútbol mod Kommissionen	14
2019/C 432/18	Sag C-451/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 12. juni 2019 – Subdelegación del Gobierno en Toledo mod XU	15
2019/C 432/19	Sag C-525/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 9. juli 2019 – GF mod Subdelegación del Gobierno en Toledo	16
2019/C 432/20	Sag C-532/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11. juli 2019 – QP mod Subdelegación del Gobierno en Toledo	16
2019/C 432/21	Sag C-576/19 P: Appel iværksat den 29. juli 2019 af Intercept Pharma Ltd og Intercept Pharmaceuticals, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 28. juni 2019 i sag T-377/18, Intercept Pharma og Intercept Pharmaceuticals mod EMA	17
2019/C 432/22	Sag C-577/19 P: Appel iværksat den 29. juli 2019 af KID-Systeme GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 16. maj 2019 i sag T-354/18 – KID-Systeme mod EUIPO	18
2019/C 432/23	Sag C-599/19 P: Appel iværksat den 6. august 2019 af Rietze GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 6. juni 2019 i sag T-43/18 – Rietze GmbH & Co. KG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	19
2019/C 432/24	Sag C-601/19 P: Appel iværksat den 7. august 2019 af BP til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. juli 2019 i sag T-888/16, BP mod FRA	19
2019/C 432/25	Sag C-622/19 P: Appel iværksat den 21. august 2019 af Luz Saúde, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. juni 2019 i sag T-357/18 – Luz Saúde mod EUIPO – Clínica La Luz	20
2019/C 432/26	Sag C-675/19 SA: Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 9. september 2019 – Ntinos Ramon mod Europa-Kommissionen	21
2019/C 432/27	Sag C-677/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Vâlcea (Rumænien) den 11. september 2019 – SC Valoris SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea og Administrația Fondului pentru Mediu	21
2019/C 432/28	Sag C-693/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Milano (Italien) den 13. september 2019 – SPV Project 1503 Srl og Dobank SpA mod YB	22
2019/C 432/29	Sag C-705/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio de Stato (Italien) den 23. september 2019 – Axpo Trading Ag mod Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE	23
2019/C 432/30	Sag C-721/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. september 2019 – Sisal SpA mod Agenzia delle Dogane e dei Monopoli og Ministero dell'Economia e delle Finanze	24

2019/C 432/31	Sag C-722/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. september 2019 – Stanleybet Malta Limited Magellan og Robotec Ltd mod Agenzia delle Dogane e dei Monopoli og Ministero dell'Economia e delle Finanze	26
2019/C 432/32	Sag C-723/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 30. september 2019 – Airbnb Ireland UC og Airbnb Payments UK Ltd mod Agenzia delle Entrate	28
2019/C 432/33	Sag C-726/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 1. oktober 2019 – Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario mod JN	29
2019/C 432/34	Sag C-731/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 4. oktober 2019 – KM mod Subdelegación de Gobierno de Albacete	30
2019/C 432/35	Sag C-788/19: Sag anlagt den 23. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien	30
2019/C 432/36	Sag C-796/19: Sag anlagt den 29. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig	31
2019/C 432/37	Sag C-806/19 P: Appel iværksat den 31. oktober 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 24. september 2019 i sag T-105/17, HSBC Holdings plc m.fl. mod Kommissionen	32

Retten

2019/C 432/38	Sag T-48/17: Rettens dom af 7. november 2019 – ADDE mod Parlamentet (Regler for institutionerne – Europa-Parlamentet – afgørelse, der fastslår, at visse af et politisk partis udgifter ikke var støtteberettigede i 2015 – afgørelse om at yde støtte i 2017, om forfinansiering med 33 % af det maksimale støttebeløb og om forpligtelse til at stille en bankgaranti – pligt til at udvise upartiskhed – ret til forsvar – finansforordningen – gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen – forordning (EU) nr. 2004/2003 – proportionalitet – ligebehandling)	34
2019/C 432/39	Sag T-332/17: Rettens dom af 24. oktober 2019 – E-Control mod ACER (Energi – afgørelse fra ACER's klagenævn – fastlæggelse af regioner til kapacitetsberegning – annullationssøgsmål – søgsmålsinteresse – delvis afvisning – forordning (EU) 2015/1222 – ACER's kompetence)	35
2019/C 432/40	Sag T-333/17: Rettens dom af 24. oktober 2019 – Austrian Power Grid og Vorarlberger Übertragungsnetz mod ACER (Energi – afgørelse fra ACER's klagenævn – fastsættelse af kapacitetsberegningensregionerne – annullationssøgsmål – søgsmålsinteresse – delvis afvisning – forordning (EU) 2015/1222 – ACER's kompetence) ..	36
2019/C 432/41	Sag T-335/17: Rettens dom af 10. oktober 2019 – Help – Hilfe zur Selbsthilfe mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse – fødevarer sikkerhedsprogram til fordel for de landbrugshusholdninger, der er særligt ramt af fødevarer sikkerheden i Zimbabwe (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) – omkvalificering af søgsmålet – revisionsrapporter – Revisionsrettens revisionsrapport – OLAF's rapport – tilbagebetaling af de udbetalte beløb – proportionalitet – berettiget forventning)	37

2019/C 432/42	Sag T-601/17: Rettens dom af 24. oktober 2019 – Rubik’s Brand mod EUIPO – Simba Toys (Formen på en terning, hvis overflader har et gittermønster) (EU-varemærker – ugyldighedssag – tredimensionale EU-varemærker – formen på en terning, hvis overflader har et gittermønster – absolut registreringshindring – artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 2017/1001] – tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat – artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001) – artikel 75, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, andet punktum, i forordning 2017/1001) – artikel 65, stk. 6, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 72, stk. 6, i forordning 2017/1001))	37
2019/C 432/43	Sag T-778/17: Rettens dom af 24. oktober 2019 – Autostrada Wielkopolska mod Kommissionen (Statsstøtte – koncession på en betalingsmotorvej – lov, som fritager visse køretøjer for betaling af vejafgifter – medlemsstatens kompensation til koncessionshaveren for indtægtstab – skyggevejafgift – afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – de interesserede parters processuelle rettigheder – Kommissionens forpligtelse til at udvise særlig årvågenhed – begrebet statsstøtte – fordel – forbedring af koncessionshaverens forventede økonomiske situation – kriteriet om den private aktør i en markedsøkonomi – artikel 107, stk. 3, litra a), TEUF – statsstøtte med regionalt sigte).....	38
2019/C 432/44	Sag T-58/18: Rettens dom af 24. oktober 2019 – Mahr mod EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Xocolat – det ældre EU-ordmærke LUXOCOLAT – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelse for indsigelsen – regel 15, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 2, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2018/625))	39
2019/C 432/45	Sag T-279/18: Rettens dom af 17. oktober 2019 – Alliance Pharmaceuticals Ltd mod EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE) (EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket AXICORP ALLIANCE – det ældre EU-ord- og EU-figurmærke ALLIANCE – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001 – bevis for reel brug af de ældre varemærker – artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001 – fortolkning af beskrivelsen af varer, der er anført på den alfabetiske fortegnelse, som ledsager Niceklassifikationen)	40
2019/C 432/46	Sag T-310/18: Rettens dom af 24. oktober 2019 – EPSU og Goudriaan mod Kommissionen (Social- og arbejdsmarkedspolitik – dialog mellem arbejdsmarkedets parter på EU-plan – aftale med titlen »Generel ramme for information og høring af tjenestemænd og andre ansatte i centraladministrationer« – fælles anmodning fra de underskrivende parter om iværksættelse af denne aftale på EU-plan – Kommissionens afslag på at forelægge Rådet et forslag til afgørelse – annulationssøgsmål – retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål – antagelse til realitetsbehandling – Kommissionens skønsmargen – arbejdsmarkedsparternes uafhængighed – nærhedsprincippet – proportionalitet)	41
2019/C 432/47	Sag T-361/18: Rettens dom af 5. november 2019 – APEDA mod EUIPO – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE) (EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket SIR BASMATI RICE – relativ registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001).....	41
2019/C 432/48	Sag T-380/18: Rettens dom af 7. november 2019 – Intas Pharmaceuticals mod EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket INTAS – det ældre EU-figurmærke og det ældre nationale figurmærke, som indeholder ordbestanddelen »indas« – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene og mellem varerne – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – bevis for reel brug af de ældre varemærker – artikel 47 i forordning 2017/1001).....	42

2019/C 432/49	Sag T-417/18: Rettens dom af 24. oktober 2019 – CdT mod EUIPO (Annulationsøgsmål – regler for institutionerne – pligt til at overlade de oversættelsesopgaver, der er påkrævet i forbindelse med EUIPO's virksomhed til CdT – opsigelse af den ordning, der er aftalt mellem CdT og EUIPO – offentliggørelse af et udbud vedrørende oversættelsestjenester – formalitetsindsigelse – manglende søgsmålsinteresse – delvist uforment at træffe afgørelse – delvis afvisning)	43
2019/C 432/50	Sag T-432/18: Rettens dom af 16. oktober 2019 – Palo mod Kommissionen (Personalesag – midlertidigt ansatte – pensioner – bestemmelser for pensionsordningen – udtrædelsespenge – artikel 12, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten – ligebehandlingsprincippet og princippet om ikke-forskelsbehandling – berettiget forventning – princippet om god forvaltningsskik – omsorgspligt)	44
2019/C 432/51	Sag T-434/18: Rettens dom af 15. oktober 2019 – Vans mod EUIPO (ULTRARANGE) (EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket ULTRARANGE – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	45
2019/C 432/52	Sag T-454/18: Rettens dom af 10. oktober 2019 – Biasotto mod EUIPO – Oofos (OO) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket OO – det ældre EU-figurmærke OO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	45
2019/C 432/53	Sag T-498/18: Rettens dom af 24. oktober 2019 – ZPC Flis mod EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket Happy Moreno choco – de ældre nationale figurmærker MORENO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – udskiftning af fortegnelsen over de varer, som er omfattet af de ældre nationale figurmærker – berigtigelse af appelkammerets afgørelse – artikel 102, stk. 1, i forordning 2017/1001 – retsgrundlag – tidligere afgørelsespraksis – retssikkerhed – berettiget forventning)	46
2019/C 432/54	Sag T-559/18: Rettens dom af 24. oktober 2019 – Atos Medical mod EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Medicinske plastre) (EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design gengivende et medicinsk plaster – offentliggjort design – ugyldighedsgrund – individuel karakter – informeret bruger – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)	47
2019/C 432/55	Sag T-560/18: Rettens dom af 24. oktober 2019 – Atos Medical mod EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb (Medicinsk plaster) (EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver et medicinsk plaster – design offentliggjort inden prioritetsdagen – ugyldighedsgrund – individuel karakter – informeret bruger – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)	48
2019/C 432/56	Sag T-568/18: Rettens dom af 7. november 2019 – Local-e-motion mod EUIPO – Volkswagen (WE) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket WE – det ældre nationale ordmærke WE – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	48
2019/C 432/57	Sag T-582/18: Rettens dom af 15. oktober 2019 – Boxer Barcelona mod EUIPO – X-Technology Swiss (XBOXER BARCELONA) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket XBOXER BARCELONA – det ældre EU-figurmærke, der gengiver bogstavet »x« – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – reel brug af det ældre varemærke – beviser – artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001 – artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001 – begrænsning af varemærkeansøgningen for appelkammeret – artikel 49, stk. 1, i forordning 2017/1001)	49

2019/C 432/58	Sag T-628/18: Rettens dom af 17. oktober 2019 – E.I. Papadopoulos mod EUIPO – Europastry (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre – det ældre figurmærke Caprice – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]).....	50
2019/C 432/59	Sag T-684/18: Rettens dom af 16. oktober 2019 – ZV mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om ledig stilling – vice-ombudsmand ved Kommissionen – retspleje – bedømmelse af fortjenester).....	51
2019/C 432/60	Sag T-708/18: Rettens dom af 24. oktober 2019 – ZPC Flis mod EUIPO – Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket FLIS Happy Moreno choco – de ældre nationale figurmærker MORENO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – udskiftning af fortegnelsen over de varer, som er omfattet af de ældre nationale figurmærker – berigtigelse af appelkammerets afgørelse – artikel 102, stk. 1, i forordning 2017/1001 – retsgrundlag – tidligere afgørelsespraksis – retssikkerhed – berettiget forventning).....	51
2019/C 432/61	Sag T-10/19: Rettens dom af 17. oktober 2019 – United States Seafood LLC mod EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS) (EU-varemærker – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærket UNITED STATES SEAFOODS – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001)	52
2019/C 432/62	Sag T-41/19: Rettens dom af 24. oktober 2019 – MSI Svetovanje mod EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket nume – det ældre EU-ordmærke numederm – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	53
2019/C 432/63	Sag T-240/19: Rettens dom af 7. november 2019 – A9.com mod EUIPO (Gengivelse af en klokke) (EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver en klokke – absolut registreringshindring – begrundelsespligt – artikel 94, i forordning (EU) 2017/1001 – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]).....	54
2019/C 432/64	Sag T-557/17: Rettens kendelse af 24. oktober 2019 – Liaño Reig mod SRB (Annul创新ssøgsmål – økonomisk og monetær politik – påstand om erstatning – den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter og visse investeringsselskaber – afviklingsprocedure – afviklingsordning for Banco Popular Español – delvis annul创新 – uadskillelighed – afvisning).....	54
2019/C 432/65	Sag T-727/18 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. september 2019 – ZW mod EIB (Særlige rettergangsformer – personalesag – afvisning).....	55
2019/C 432/66	Sag T-750/18: Rettens kendelse af 25. oktober 2019 – Briois mod Parlamentet (Regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – privilegier og immuniteter – afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet – udløb af mandatet som medlem – søgsmålsinteressen er ophørt – uforment at træffe afgørelse)	56
2019/C 432/67	Sag T-145/19: Rettens kendelse af 17. oktober 2019 – Jap Energéticas y Medioambientales mod Kommissionen (Annul创新ssøgsmål – tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af det finansielle instrument for miljøet (LIFE+) – debetnota – akt, som indgår som del af en kontrakt, og som ikke kan udskilles herfra – ingen omkvalificering af søgsmålet – åbenbart afvisningsgrundlag)	56

2019/C 432/68	Sag T-188/19: Rettens kendelse af 24. oktober 2019 – Det Forenede Kongerige mod Kommissionen (Annullationssøgsmål – forskning, teknologisk udvikling og rummet – EU's syvende rammeprogram – revision – manglende udfyldning af arbejdstimesedler – personaleomkostninger erklæret ikkestøtteberettigede – Kommissionens afgørelse om at vedtage den endelige revisionsberetning som endelig – afvisning)	57
2019/C 432/69	Sag T-211/19: Rettens kendelse af 25. oktober 2019 – Le Pen mod Parlamentet (Regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – privilegier og immuniteter – afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet – udløb af mandatet som medlem af Europa-Parlamentet – søgsmålsinteresse bortfaldet – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	58
2019/C 432/70	Sag T-383/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. oktober 2019 – Walker m.fl. mod Parlamentet og Rådet (Særlige rettergangsformer – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – forordning (EU) 2018/1806 – tab af unionsborgerskab – anmodning om foreløbige forholdsregler – afvisning af hovedsagen – afvisning)	58
2019/C 432/71	Sag T-688/19: Sag anlagt den 8. oktober 2019 – VeriGraft mod EASME	59
2019/C 432/72	Sag T-690/19: Sag anlagt den 8. oktober 2019 – Daily Mail and General Trust plc m.fl. mod Kommissionen	60
2019/C 432/73	Sag T-691/19: Sag anlagt den 8. oktober 2019 – Hill & Smith Holdings og Hill & Smith Overseas mod Kommissionen	61
2019/C 432/74	Sag T-692/19: Sag anlagt den 8. oktober 2019 – Rentokil Initial og Rentokil Initial 1927 mod Kommissionen	63
2019/C 432/75	Sag T-703/19: Sag anlagt den 11. oktober 2019 – DD mod FRA	64
2019/C 432/76	Sag T-727/19: Sag anlagt den 29. oktober 2019 – Basaglia mod Kommissionen	65
2019/C 432/77	Sag T-733/19: Sag anlagt den 29. oktober 2019 – Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology og Sunowe Solar mod Kommissionen	66
2019/C 432/78	Sag T-734/19: Sag anlagt den 4. november 2019 – Junqueras i Vies mod Parlamentet	68
2019/C 432/79	Sag T-735/19: Sag anlagt den 30. oktober 2019 – Frank Recruitment Group Services mod EUIPO – Pearson (PEARSON FRANK)	69
2019/C 432/80	Sag T-736/19: Sag anlagt den 4. november 2019 – HA mod Kommissionen	70
2019/C 432/81	Sag T-737/19: Sag anlagt den 5. november 2019 – Huevos Herrera Mejías mod EUIPO – Montesierra (MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO)	70
2019/C 432/82	Sag T-739/19: Sag anlagt den 6. november 2019 – Productos Jamaica mod EUIPO – Alada 1850 (flordeJamaica)	71
2019/C 432/83	Sag T-313/19: Rettens kendelse af 23. oktober 2019 – Taghani mod Kommissionen	72

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG
AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende

(2019/C 432/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 423 af 16.12.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 413 af 9.12.2019

EUT C 406 af 2.12.2019

EUT C 399 af 25.11.2019

EUT C 383 af 11.11.2019

EUT C 372 af 4.11.2019

EUT C 363 af 28.10.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. oktober 2019 – straffesag mod Ivan Gavanozov (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad - Bulgarien.)

(Sag C-324/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2014/41/EU – europæisk efterforskningskendelse i straffesager – artikel 5, stk. 1 – formularen fastsat i bilag A – afsnit J – manglende retsmidler i den udstedende medlemsstat)

(2019/C 432/02)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i hovedsagen

Ivan Gavanozov

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager, sammenholdt med afsnit J i formularen omhandlet i bilag A til dette direktiv, skal fortolkes således, at en medlemsstats judicielle myndighed ved udstedelsen af en europæisk efterforskningskendelse ikke i dette afsnit skal give en beskrivelse af de retsmidler, der i givet fald er fastsat i medlemsstaten til prøvelse af udstedelsen af en sådan kendelse.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 31. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-391/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – egne indtægter – de oversøiske landes og territoriers (OLT) associering med Den Europæiske Union – afgørelse 91/482/EØF – artikel 101, stk. 2 – tilladelse af import til Unionen med fritagelse for told af varer, som ikke har oprindelse i OLT, og som frit kan omsættes i et OLT, og som genudføres i uændret stand til Unionen – eksportcertifikater EXP – et OLT's myndigheders ulovlige udstedelse af certifikater – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde – ansvar for den medlemsstat, der opretholder særlige forbindelser med det pågældende OLT – forpligtelse til at kompensere for det tab af Unionens egne indtægter, der er forvoldt ved den ulovlige udstedelse af eksportcertifikater EXP – import af aluminium fra Anguilla)

(2019/C 432/03)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros, J.-F. Brakeland, L. Flynn og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju og S. Brandon, som befuldmægtigede, bistået af barristers K. Beal, QC, og P. Luckhurst, derefter ved S. Brandon og F. Shibli, som befuldmægtigede, bistået af barristers K. Beal, QC, og P. Luckhurst)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, P. Huurnink og J. Langer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i medfør af artikel 4, stk. 3, TEU, idet det ikke har kompenseret for det tab af egne indtægter, der følger af myndighederne i Anguillas ulovlige udstedelse, henset til Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, af EXP-certifikater for så vidt angår indførsel af aluminium fra Anguilla i perioden 1999/2000.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagsomkostningerne.
- 3) Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 25.9.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 31. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene(Sag C-395/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – egne indtægter – de oversøiske landes og territoriers (OLT) associering med Den Europæiske Union – afgørelse 91/482/EØF – afgørelse 2001/822/EF – tilladelse af import til Unionen med fritagelse for told af varer med oprindelse i OLT – varecertifikat EUR. 1 – et OLT's myndigheders ulovlige udstedelse af certifikater – told ikke opkrævet af de importerende medlemsstater – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde – ansvar for den medlemsstat, der opretholder særlige forbindelser med det pågældende OLT – forpligtelse til at kompensere for det tab af Unionens egne indtægter, der er forvoldt ved den ulovlige udstedelse af varecertifikater EUR. 1 – import af mælkepulver og ris fra Curaçao samt af gryn og semulje fra Aruba)

(2019/C 432/04)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, A. Caeiros, L. Flynn og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman, M.H.S. Gijzen, P. Huurnink og J. Langer, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju og S. Brandon, som befuldmægtigede, bistået af barristers K. Beal, QC, og P. Luckhurst, derefter ved S. Brandon og F. Shibli, som befuldmægtigede, bistået af barristers K. Beal, QC, og P. Luckhurst)

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i medfør af artikel 4, stk. 3, TEU, idet det ikke har kompenseret for det tab af egne indtægter, der følger af den ulovlige udstedelse, henset til Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og dernæst til Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab, foretaget af myndighederne i Curaçao og Aruba, af certifikater EUR. 1 for så vidt angår henholdsvis import af mælkepulver og ris fra Curaçao i perioden 1997/2000 og import af gryn og semulje fra Aruba i perioden 2002/2003.
- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagsomkostningerne.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger..

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. november 2019 – Den Europæiske Centralbank (ECB) mod Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA (sag C-663/17 P), Europa-Kommissionen mod Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA og Den Europæiske Centralbank (ECB) (sag C-665/17 P) og Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA mod Den Europæiske Centralbank (ECB) (sag C-669/17 P)

(Forenede sager C-663/17 P, C-665/17 P og C-669/17 P) ⁽¹⁾

(Appel – formaliteten – en parts repræsentation for Domstolen – fuldmagt til advokat – tilbagekaldelse af fuldmagten foretaget af likvidatoren for det appellerende selskab – det appellerende selskabs ledelsesorgans fortsættelse af sagen – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47 – adgang til effektive retsmidler – forordning (EU) nr. 1024/2013 – tilsyn med kreditinstitutter – afgørelse om inddragelse af et kreditinstituts tilladelse – annullationsøgsmål ved Den Europæiske Unions Ret – formaliteten – spørgsmålet, om aktionærerne i det selskab, hvis tilladelse er blevet inddraget, er umiddelbart berørt)

(2019/C 432/05)

Processprog: engelsk

Parter

(Sag C-663/17 P)

Appellant: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved E. Koupepidou og C. Hernández Saseta, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt B. Schneider og avocat M. Petite)

De andre parter i appelsagen: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA (ved Rechtsanwälte M. Kirchner, L. Feddern og O.H. Behrends)

Intervenien til støtte for appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblyté, V. Di Bucci og K.-Ph. Wojcik, som befuldmægtigede)

(Sag C-665/17 P)

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblyté, V. Di Bucci og K.-Ph. Wojcik, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA (ved Rechtsanwälte M. Kirchner, L. Feddern og O.H. Behrends) og Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved E. Koupepidou og C. Hernández Saseta, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt B. Schneider og avocat M. Petite)

(Sag C-669/17 P)

Appellanter: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (ved Rechtsanwälte M. Kirchner, L. Feddern og O.H. Behrends)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved E. Koupepidou og C. Hernández Saseta, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt B. Schneider og avocat M. Petite)

Intervenient i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblyté, V. Di Bucci og K.-Ph. Wojcik, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen i sag C-669/17 P afvises, for så vidt som den er iværksat af Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA.

- 2) Den Europæiske Unions Rets kendelse af 12. september 2017, Fursin m.fl. mod ECB (T-247/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:623), ophæves.
- 3) Den Europæiske Centralbanks formalitetsindsigelse forkastes, for så vidt som den vedrører det søgsmål, der er anlagt af Trasta Komercbanka AS med påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/SSM/2016 – 529900WIPOINF-DAWTJ81/1 WOANCA-2016-0005 af 3. marts 2016 om inddragelse af den tilladelse, som var meddelt Trasta Komercbanka.
- 4) Det søgsmål, som er anlagt af Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA med påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 3. marts 2016, afvises.
- 5) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret, med henblik på at denne træffer afgørelse i det søgsmål, som er anlagt af Trasta Komercbanka AS med påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 3. marts 2016.
- 6) Trasta Komercbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA bærer hver deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen i deres respektive appeller i sagerne C-663/17 P og C-665/17 P.
- 7) Kommissionen bærer sine egne omkostninger i sag C-663/17 P.
- 8) Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA bærer hver deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Centralbank i forbindelse med behandlingen i første instans af den sag, som er anlagt af disse aktionærer.
- 9) Afgørelsen om sagsomkostningerne i sag C-669/17 P udsættes.

(¹) EUT C 32 af 29.1.2018
EUT C 42 af 5.2.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. november 2019 – Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-192/18) (¹)

(Traktatbrud – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – retsstat – effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten – princippet om dommers uafsættelighed og princippet om domstolenes uafhængighed – nedsættelse af pensionsalderen for dommere ved de polske almindelige domstole – mulighed for at fortsætte i dommerembedet ud over den nyligt fastsatte alder i kraft af en tilladelse fra justitsministeren – artikel 157 TEUF – direktiv 2006/54/EF – artikel 5, litra a), og artikel 9, stk. 1, litra f) – forbud mod forskelsbehandling baseret på køn med hensyn til løn, beskæftigelse og erhverv – indførelse af forskellig pensionsalder for kvinder og mænd, der varetager hvervet som dommer ved de polske almindelige domstole og ved Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen) samt som offentlig anklager ved den polske anklagemyndighed)

(2019/C 432/06)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Szmytkowska, K. Banks, C. Valero og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved B. Majczyna, K. Majcher og S. Żyrek, som befuldmægtigede, bistået af avocat W. Gontarski)

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 157 TEUF samt artikel 5, litra a), og artikel 9, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, idet den i artikel 13, nr. 1-3, i *ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw* (lov om ændring af lov om de almindelige domstoles organisation og visse andre love) af 12. juli 2017 har indført en forskellig pensionsalder for mandlige og kvindelige dommere ved de polske almindelige domstole og ved Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen) og for mandlige og kvindelige offentlige anklagere ved den polske anklagemyndighed.
- 2) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, idet den har givet justitsministeren (Polen) beføjelse til i henhold til artikel 1, nr. 26, litra b) og c), i lov om ændring af lov om de almindelige domstoles organisation og visse andre love af 12. juli 2017 at træffe afgørelse om at tillade eller ikke at tillade, at dommere ved de polske almindelige domstole fortsætter i deres embede ud over den nye pensionsalder for disse dommere, som nedsat i henhold til samme lovs artikel 13, nr. 1.
- 3) Republikken Polen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 182 af 28.5.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. oktober 2019 – Prato Nevoso Termo Energy Srl mod Provincia di Cuneo og ARPA Piemonte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italien)

(Sag C-212/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 2008/98/EF – affald – kemisk behandlet vegetabilsk olieaffald – artikel 6, stk. 1 og 4 – affaldsfasens ophør – direktiv 2009/28/EF – fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder – artikel 13 – nationale godkendelses-, certificerings- og licensprocedurer, der anvendes på anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling fra vedvarende energikilder – anvendelse af flydende biobrændsler som fyringskilde til anlæg, der producerer elektrisk energi)

(2019/C 432/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prato Nevoso Termo Energy Srl

Sagsøgte: Provincia di Cuneo og ARPA Piemonte

Procesdeltager: Comune di Frabosa Sottana

Konklusion

Artikel 6, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, som ændret ved Europa Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015, skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, i henhold til hvilken en ansøgning om godkendelse med henblik på at erstatte fyringskilden til et anlæg til produktion af elektrisk energi, der udleder emissioner til atmosfæren, med et stof, der er fremkommet ved kemisk behandling af vegetabilsk olieaffald, i stedet for metan, skal afslås med den begrundelse, at dette stof ikke er opført på listen over kategorier af biomassebrændsler, som er godkendt til dette formål, og denne liste kun kan ændres ved et ministerielt dekret, med hensyn til hvilket vedtagelsesproceduren ikke er koordineret med den administrative procedure for godkendelse af anvendelsen af et sådant stof som brændsel, såfremt medlemsstaten – uden herved at anlægge et åbenbart urigtigt skøn – har fastslået, at det ikke er godtgjort, at anvendelsen af den nævnte vegetabiliske olie under sådanne omstændigheder opfylder de i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/98 fastlagte betingelser, og navnlig, at anvendelsen ikke har nogen mulige negative indvirkninger på miljøet og menneskers sundhed. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet i hovedsagen.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. november 2019 – Adriano Guaitoli m.fl. mod easyJet Airline Co. Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Roma – Italien)

(Sag C-213/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, stk. 1, litra a) – kompetence i sager om kontraktforhold – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5, 7, 9 og 12 – Montrealkonventionen – kompetence – artikel 19 og 33 – krav om kompensation og erstatning for den skade, der er lidt som følge af aflyste eller forsinkede flyvninger)

(2019/C 432/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Adriano Guaitoli, Concepción Casan Rodriguez, Alessandro Celano Tomassoni, Antonia Cirilli, Lucia Cortini, Mario Giuli og Patrizia Padroni

Sagsøgt: easyJet Airline Co. Ltd

Konklusion

- 1) Artikel 7, nr. 1), artikel 67 og artikel 71, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område samt artikel 33 i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgået i Montreal den 28. maj 1999 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001, skal fortolkes således, at den ret i en medlemsstat, for hvilken en sag er indbragt med påstand om at opnå dels overholdelse af de faste og ensartede rettigheder, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, dels erstatning for yderligere skade, der er omfattet af denne konventions anvendelsesområde, skal vurdere sin kompetence på baggrund af artikel 7, nr. 1), i forordning nr. 1215/2012 for så vidt angår den første del af denne påstand og på baggrund af den nævnte konventions artikel 33 for så vidt angår den anden del.
- 2) Artikel 33, stk. 1, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgået i Montreal den 28. maj 1999, skal fortolkes således, at bestemmelsen i forbindelse med erstatningssager vedrørende skade, der er omfattet af denne konventions anvendelsesområde, ikke alene regulerer fordelingen af retternes kompetence mellem de kontraherende stater, men også fordelingen af den stedlige kompetence mellem retterne inden for den enkelte stat.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 31. oktober 2019 – Repower AG mod Den Europæiske Unions Kontor for
Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og repowermap.org**

(Sag C-281/18 P) (¹)

*(Appel – EU-varemærker – ugyldighedssag – tilbagekaldelse af appelkammerets oprindelige afgørelse, som delvist
afslog begæringen om, at EU-ordmærket REPOWER erklæres ugyldigt)*

(2019/C 432/09)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Repower AG (ved Rechtsanwälte R. Kunz-Hallstein, H.P. Kunz-Hallstein og V. Kling)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis og J.F. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede) og repowermap.org (ved abogado P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Repower AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 259 af 23.7.2018.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 7. november 2019 – Eni SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico og Ministero dell’Economia e delle Finanze (sag C-364/18), Shell Italia E & P SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia og Reti e Ambiente, tidligere Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico (sag C-365/18) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italien)

(Forenede sager C-364/18 og C-365/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 94/22/EF – energi – betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter – afgifter – beregningsmetoder – energikvoteindekset og Pfor-indekset – forskelsbehandling)

(2019/C 432/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

(Sag C-364/18)

Sagsøger: Eni SpA

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico og Ministero dell’Economia e delle Finanze

Procesdeltagere: Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, tidligere Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico, Regione Basilicata, Comune di Viggiano, Regione Calabria, Comune di Ravenna og Assomineraria

(Sag C-365/18)

Sagsøger: Shell Italia E & P SpA

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia og Reti e Ambiente, tidligere Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico

Procesdeltagere: Regione Basilicata, Comune di Viggiano og Assomineraria

Konklusion

Artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter, sammenholdt med sjette betragtning hertil, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter størrelsen af de afgifter, som skal erlægges af indehaverne af koncessioner til udvinding af naturgas, beregnes på grundlag af et indeks, der er baseret på priserne for råolie og andre brændstoffer på mellemlang og lang sigt og ikke på et indeks, der afspejler markedsprisen for naturgas på kort sigt.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 20.8.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. november 2019 – Gennaro Cafaro mod DQ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione – Italien)

(Sag C-396/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EU) nr. 1178/2011 – bilag I, punkt FCL.065 – anvendelsesområde ratione temporis – direktiv 2000/78/EF – ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – forskelsbehandling på grund af alder – artikel 2, stk. 5 – artikel 4, stk. 1 – nationale bestemmelser om automatisk ophør af ansættelsesforholdet ved det fyldte 60 år – piloter – beskyttelse af den nationale sikkerhed)

(2019/C 432/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gennaro Cafaro

Sagsøgt: DQ

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 5, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national retsforordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter ansættelsesforholdet automatisk ophører for piloter ansat i et selskab, der anvender luftfartøjer i forbindelse med beskyttelsen af en medlemsstats nationale sikkerhed, når de er fyldt 60 år, forudsat at en sådan retsforordning er nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som omhandlet i denne bestemmelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national retsforordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter ansættelsesforholdet automatisk ophører for piloter ansat i et selskab, der anvender luftfartøjer i forbindelse med beskyttelsen af en medlemsstats nationale sikkerhed, når de er fyldt 60 år, forudsat at en sådan retsforordning står i rimeligt forhold hertil som omhandlet i denne bestemmelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 352 af 1.10.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. oktober 2019 – IN (sag C-469/18) og JM (sag C-470/18) mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie – Belgien)

(Forenede sager C-469/18 og C-470/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – personlig indkomstskat – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2019/C 432/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: IN (sag C-469/18) og JM (sag C-470/18)

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

Anmodningerne om præjudiciel afgørelse, som ved afgørelser af 28. juni 2018 er indgivet af Hof van Cassatie (kassationsdomstol, Belgien), afvises.

(¹) EUT C 427 af 26.11.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. oktober 2019 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Regione autonoma della Sardegna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna – Italien)

(Sag C-515/18) (¹)

(»Præjudiciel forelæggelse – forordning (EF) nr. 1370/2007 – offentlig personbefordring – befordring med jernbane – kontrakter om offentlig trafikbetjening – indgåelse af en kontrakt uden forudgående udbud – forpligtelse til forudgående offentliggørelse af en meddelelse om indgåelse af en kontrakt uden forudgående udbud – rækkevidde)

(2019/C 432/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Sagsøgt: Regione autonoma della Sardegna

Procesdeltager: Trenitalia SpA

Konklusion

Artikel 7, stk. 2 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 skal fortolkes således, at de kompetente nationale myndigheder, der har til hensigt at tildele en kontrakt om offentlig personbefordring med jernbane uden forudgående udbud, ikke er forpligtede til dels at offentliggøre eller meddele de eventuelt interesserede økonomiske aktører samtlige oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udarbejde et bud, der er tilstrækkeligt detaljeret og kan gøres til genstand for en sammenlignende vurdering, dels til at foretage en sådan sammenlignende vurdering af alle de bud, der eventuelt modtages efter offentliggørelsen af disse oplysninger.

(¹) EUT C 436 af 3.12.2018.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik**(Sag C-636/18) ⁽¹⁾****(Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1, og bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne for nitrogendioxid (NO₂) i visse franske zoner og bymæssige områder – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode – egnede foranstaltninger)**

(2019/C 432/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, E. Manhaeve og K. Petersen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved D. Colas, J. Traband og A. Alidière, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har siden den 1. januar 2010 fortsat tilsidesættelsen af sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, sammenholdt med bilag XI til dette direktiv, idet den siden denne dato systematisk og vedvarende har overskredet årsgrænseværdien for nitrogendioxid (NO₂) i 12 franske bymæssige områder og zoner for luftkvalitet, nemlig Marseille (FR03A02), Toulon (FR03A03), Paris (FR04A01), Auvergne-Clermont-Ferrand (FR07A01), Montpellier (FR08A01), Toulouse Midi-Pyrénées (FR12A01), det regionale byområde Reims Champagne-Ardenne (FR14N10), Grenoble Rhône-Alpes (FR15A01), Strasbourg (FR16A02), Lyon Rhône-Alpes (FR20A01), det regionale byområde Vallée de l'Arve Rhône-Alpes (FR20N10) og Nice (FR24A01), og idet den siden denne dato systematisk og vedvarende har overskredet timegrænseværdien for NO₂ i 2 franske bymæssige områder og zoner for luftkvalitet, nemlig Paris (FR04A01) og Lyon Rhône-Alpes (FR20A01), dvs. siden ikrafttrædelsen af grænseværdierne i 2010.

Den Franske Republik har siden den 11. juni 2010 tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, i nævnte direktiv, sammenholdt med bilag XV hertil, og navnlig forpligtelsen i samme direktivs artikel 23, stk. 1, andet afsnit, til at sørge for, at overskridelsesperioden bliver kortest mulig.

- 2) Den Franske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 445 af 10.12.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. oktober 2019 – BU mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège – Belgien)**(Sag C-35/19) ⁽¹⁾****(Præjudiciel forelæggelse – arbejdskraftens frie bevægelighed – ligebehandling – indkomstskat – national lovgivning – skattefritagelse for ydelser, som tilkendes handicappede personer – ydelser modtaget i en anden medlemsstat – ikke omfattet – forskellig behandling)**

(2019/C 432/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BU

Sagsøgt: État belge

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der uden at give nogen begrundelse, hvilket det dog tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, bestemmer, at den skattefritagelse, der gælder for handicapydelse, er betinget af, at disse ydelser udbetales af et organ i den pågældende medlemsstat, og som dermed udelukker ydelser af samme art, der udbetales af en anden medlemsstat, fra at være omfattet af denne fritagelse, selv om modtageren af de omhandlede ydelser er bosiddende i den pågældende medlemsstat.

(¹) EUT C 103 af 18.3.2019.

Appel iværksat den 10. april 2019 af Etnia Dreams, S.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 13. februar 2019 i sag T-823/17 – Etnia Dreams, S.L. mod EUIPO – Poisson (Etnik)

(Sag C-296/19 P)

(2019/C 432/16)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Etnia Dreams, S.L. (ved abogado P. Gago Comes)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 6. november 2019 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at Etnia Dreams, S.L. bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 23. april 2019 af Hércules Club de Fútbol, S.A.D. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. februar 2019 i sag T-134/17, Hércules Club de Fútbol mod Kommissionen

(Sag C-332/19 P)

(2019/C 432/17)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Hércules Club de Fútbol, S.A.D. (ved abogados Y. Martínez Mata og S. Rating)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 6. november 2019 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at Hércules Club de Fútbol, S.A.D. bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 12. juni 2019 – Subdelegación del Gobierno en Toledo mod XU

(Sag C-451/19)

(2019/C 432/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Sagsøgt: XU

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til at den spanske civillovbogs artikel 68 bestemmer, at ægtefæller har pligt til at bo sammen, kan kravet om, at en spansk statsborger, der ikke har udøvet sin ret til fri bevægelighed, skal opfylde betingelserne i artikel 7, stk. 1, i kongeligt dekret nr. 240/2007 som en nødvendig betingelse for at få anerkendt opholdsretten for vedkommendes ægtefælle, som ikke er unionsborger, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i nævnte kongelige dekret – såfremt disse betingelser ikke er opfyldt – da udgøre en tilsidesættelse af artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽¹⁾, hvis den spanske statsborger som følge af nægtelsen af denne ret er nødsaget til at forlade Unionens område som helhed?
- 2) Under alle omstændigheder, uanset det foregående og besvarelsen af det første spørgsmål og henset til Den Europæiske Unions Domstols praksis, bl.a. dom af 8. maj 2018 ⁽²⁾, C-82/16, K.A. m.fl. mod Belgische Staat, er den spanske stats praksis, hvorefter bestemmelsen i artikel 7 i kongeligt dekret nr. 240/2007 automatisk anvendes, og en tredjelandsstatsborger, som er et mindreårigt barn af unionsborgers ægtefælle, der er tredjelandsstatsborger, hvor unionsborgeren aldrig har udøvet retten til fri bevægelighed, (disse ægtefæller har til gengæld en spansk mindreårig søn, der heller ikke har udøvet retten til fri bevægelighed), nægtes opholdstilladelse ene og alene af den grund, at unionsborgeren ikke opfylder betingelserne i denne bestemmelse, uden at der foretages en konkret og individuel vurdering af, om der mellem unionsborgeren og tredjelandsstatsborgeren er et sådant afhængighedsforhold, at det af en eller anden grund og under hensyn til omstændighederne ville betyde, at såfremt tredjelandsstatsborgeren nægtes ret til ophold, vil være umuligt for unionsborgeren at blive adskilt fra det familiemedlem, som vedkommende er afhængig af, og vil være nødt til at forlade Unionens område, hvis retten til ophold afslås, i strid med artikel 20 TEUF? Dette er så meget desto mere tilfældet i en sag, hvor den spanske statsborger og hans ægtefælle, der er tredjelandsstatsborger, er forældre til et mindreårigt spansk barn, som ligeledes kan blive tvunget til at forlade spansk territorium sammen med sine forældre?

⁽¹⁾ EUT 2012, C 326, s. 1.

⁽²⁾ EU:C:2018:308

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 9. juli 2019 – GF mod Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Sag C-525/19)

(2019/C 432/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: GF

Sagsøgt og indstævnt: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til at den spanske civillovbogs artikel 68 bestemmer, at ægtefæller har pligt til at bo sammen, kan kravet om, at en spansk statsborger, der ikke har udøvet sin ret til fri bevægelighed, skal opfylde betingelserne i artikel 7, stk. 1, i kongeligt dekret nr. 240/2007 som en nødvendig betingelse for at få anerkendt opholdsretten for vedkommendes ægtefælle, som ikke er unionsborger, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i kongeligt dekret nr. 240/2007 – såfremt disse betingelser ikke er opfyldt – da udgøre en tilsidesættelse af artikel 20 TEUF, hvis den spanske statsborger som følge af nægtelsen af denne ret er nødsaget til at forlade Unionens område som helhed?
- 2) Under alle omstændigheder, uanset det foregående og besvarelsen af det første spørgsmål og henset til Den Europæiske Unions Domstols praksis, bl.a. dom af 8. maj 2018, C-82/16, K.A. m.fl. mod Belgische Staat ⁽¹⁾, er den spanske stats praksis – hvorefter bestemmelsen i artikel 7 i kongeligt dekret nr. 240/2007 automatisk anvendes, og der nægtes opholdsret til et familiemedlem til en unionsborger, der aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed, alene af den grund, at unionsborgeren ikke opfylder betingelserne i denne bestemmelse, uden at det i den konkrete sag er blevet undersøgt, om der mellem den pågældende unionsborger og tredjelandsstatsborgeren består et afhængighedsforhold af en sådan art, at dette, uanset grunden hertil og i betragtning af de foreliggende omstændigheder, medfører, at unionsborgeren, såfremt tredjelandsstatsborgeren nægtes opholdsret, ikke kan blive adskilt fra det familiemedlem, som unionsborgeren er afhængig af, og må forlade Unionens område – da i strid med artikel 20 TEUF?

⁽¹⁾ Dom af 8.5.2018, K.A. m.fl. (Familiesammenføring i Belgien) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11. juli 2019 – QP mod Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Sag C-532/19)

(2019/C 432/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: QP

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til at den spanske civillovs artikel 68 bestemmer, at ægtefæller har pligt til at bo sammen, kan kravet om, at en spansk statsborger, der ikke har udøvet sin ret til fri bevægelighed, skal opfylde betingelserne i artikel 7, stk. 1, i kongeligt dekret nr. 240/2007 som en nødvendig betingelse for at få anerkendt opholdsretten for vedkommendes ægtefælle, som ikke er unionsborger, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i kongeligt dekret nr. 240/2007 – såfremt disse betingelser ikke er opfyldt – da udgøre en tilsidesættelse af artikel 20 TEUF, hvis den spanske statsborger som følge af nægtelsen af denne ret er nødsaget til at forlade Unionens område som helhed?
- 2) Under alle omstændigheder, uanset det foregående og besvarelsen af det første spørgsmål og henset til Den Europæiske Unions Domstols praksis, bl.a. dom af 8. maj 2018 ⁽¹⁾, C-82/16, K.A. m.fl. mod Belgische Staat, er den spanske stats praksis – hvorefter bestemmelsen i artikel 7 i kongeligt dekret nr. 240/2007 automatisk anvendes, og der nægtes opholdsret til et familiemedlem til en unionsborger, der aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed, alene af den grund, at unionsborgeren ikke opfylder betingelserne i denne bestemmelse, uden at det i den konkrete sag er blevet undersøgt, om der mellem den pågældende unionsborger og tredjelandstatsborgeren består et afhængighedsforhold af en sådan art, at dette, uanset grunden hertil og i betragtning af de foreliggende omstændigheder, medfører, at unionsborgeren, såfremt tredjelandstatsborgeren nægtes opholdsret, ikke kan blive adskilt fra det familiemedlem, som unionsborgeren er afhængig af, og må forlade Unionens område – da i strid med artikel 20 TEUF?

⁽¹⁾ Dom af 8.5.2018, K.A. m.fl. (familiesammenføring i Belgien) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Appel iværksat den 29. juli 2019 af Intercept Pharma Ltd og Intercept Pharmaceuticals, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 28. juni 2019 i sag T-377/18, Intercept Pharma og Intercept Pharmaceuticals mod EMA

(Sag C-576/19 P)

(2019/C 432/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Intercept Pharma Ltd og Intercept Pharmaceuticals, Inc. (ved solicitors L. Tsang, J. Mulryne og E. Amos og barrister F. Campbell)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 28. juni 2019 ophæves.
- EMA's afgørelse om udlevering af den periodiske rapport om vurdering af benefit/risk-forholdet, som EMA meddelte appellanterne den 15. maj 2018, annulleres.
- EMA tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag, både i første instans og i forbindelse med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten begik en fejl ved at konkludere, at leddet om »beskyttelse af retslige procedurer« i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ kun er relevant, når dokumenter er udfærdiget i forbindelse med en konkret retslig procedure, eller når de indeholder juridiske holdninger, som er genstand for sådanne procedurer. Dette medførte en utilladelig indskrænkning og begrænsning af ordlyden af artikel 4, stk. 2, som ikke er indeholdt i forordningen.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Retten begik en fejl ved at konkludere, at leddet om »forretningsmæssige interesser« i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 kun kan finde anvendelse, når der er angivet specifikke dele af dokumentet, som skader den pågældende parts forretningsmæssige interesser, og ikke blot kan finde anvendelse, fordi udbredelse af et dokument i sin helhed ville skade de forretningsmæssige interesser for den, som har udfærdiget dokumentet. Denne opfattelse forhindrede Retten i at anerkende, at EMA begik en retlig fejl og anlagde et urigtigt skøn, da det afviste at tage hensyn til baggrunden for begæringen om aktindsigt i denne sag.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Appel iværksat den 29. juli 2019 af KID-Systeme GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 16. maj 2019 i sag T-354/18 – KID-Systeme mod EUIPO

(Sag C-577/19 P)

(2019/C 432/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: KID-Systeme GmbH (ved Rechtsanwälte R. Kunze og G. Würtenberger samt Rechtsanwältin T. Wittmann)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 10. oktober 2019 besluttet, at appellen ikke admittes, og at KID-Systeme GmbH bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 6. august 2019 af Rietze GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 6. juni 2019 i sag T-43/18 – Rietze GmbH & Co. KG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-599/19 P)

(2019/C 432/23)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Rietze GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt M. Krogmann)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 24. oktober 2019 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Rietze GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 7. august 2019 af BP til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. juli 2019 i sag T-888/16, BP mod FRA

(Sag C-601/19 P)

(2019/C 432/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: PB (ved avocat E. Lazar)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves og følgelig:
- Annulatio af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 21. april 2016 om ikke at forlænge hendes ansættelseskontrakt.
- Appellanten tildeles erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, hun har lidt som følge dels af den ulovlige afgørelse om ikke-forlængelse, dels af den ulovlige opfyldelse af dommen i sag T-658/13P.
- Appellanten tildeles erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, hun har lidt som følge af appelindstævntes undladelse af at vedtage lovlige regler for bedømmelse, omklassificering og forlængelse og den skade, som følger af, at der ikke findes sådanne lovlige regler.
- Det fastslås, at FRA's retningslinjer for bedømmelse og omklassificering og FRA's direktørs afgørelse 2009/13 om forlængelse af ansættelseskontrakter er ulovlige, for så vidt som disse regler blev vedtaget efter en ulovlig procedure af en ophavsmand, som ikke havde den fornødne kompetence.
- Domstolen udøver dens fulde prøvelsesret med henblik på at sikre, at dens afgørelse er effektiv.

- Appellindstævnte tilpligtes at betale morarenter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats, forhøjet med 2 procentpoint, af det beløb, der endelig tilkendes, eller enhver anden rentesats, som Domstolen finder begrundet og passende.
- FRA tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Retten begik en åbenbar fejl ved bedømmelsen af det andet anbringende om, at FRA's regler var ulovlige, og af den fjerde påstand med appellants anbringende om ulovlighed i henhold til artikel 277 TEUF. I denne henseende begik Retten en forkert bedømmelse af de faktiske omstændigheder og af beviser, fordrejede den klare betydning af beviser, begik en retlig fejl, tilsidesatte begrundelsespligten og tilsidesatte retten til at blive hørt.

Andet appelanbringende: Retten undlod at tage stilling til den tredje påstand og at udøve dens fulde prøvelsesret som krævet i den femte påstand. I denne forbindelse tilsidesatte Retten kravet om sikre lovlighed som omhandlet i artikel 19, stk. 1, TEU og tilsidesatte artikel 268 TEUF.

Tredje appelanbringende: Retten tilsidesatte artikel 35, artikel 36, artikel 64 og artikel 65 i Rettens procesreglement. I denne forbindelse tilsidesatte Retten kontradiktionsprincippet, undlod at forkynde FRA's skrivelse af 25. september 2017 og undlod at underrette appellanten herom, tilsidesatte bevisførelsen i forbindelse med svarskriftet og tilsidesatte bevisreglerne, afviste med urette OLAF-reporterne i de forenede sager OF/2014/0192 og OF/2015/0167, tilsidesatte retten til at blive hørt, tilsidesatte retten til en retfærdig rettergang og tilsidesatte artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Fjerde appelanbringende: Retten tilsidesatte retten til forsvar og princippet om effektiv domstolsbeskyttelse i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og fremkom med en utilstrækkelig begrundelse.

Femte appelanbringende: Retten tilsidesatte artikel 134 og artikel 135 i sit procesreglement vedrørende sagsomkostninger. I denne henseende tilsidesatte Retten sin begrundelsespligt.

Appel iværksat den 21. august 2019 af Luz Saúde, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. juni 2019 i sag T-357/18 – Luz Saúde mod EUIPO – Clínica La Luz

(Sag C-622/19 P)

(2019/C 432/25)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Luz Saúde, SA (ved advogados G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, G. Moreira Rato og M. Stock da Cunha)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Clínica La Luz

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 5. november 2019 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Luz Saúde, S.A. bærer sine egne omkostninger.

Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 9. september 2019 – Ntinios Ramon mod Europa-Kommissionen**(Sag C-675/19 SA)**

(2019/C 432/26)

Processprog: græsk

Parter

Rekvirenten: Ntinios Ramon (ved advokaterne Achilleas Dimitriadis og Charalampos Pogiatis)

Rekvisitus: Europa-Kommissionen

Rekvirentens påstande

- A. Europa-Kommissionens immunitet i henhold til artikel 1 i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter ⁽¹⁾ ophæves og forkyndelse og fuldbyrdelse af følgende tillades:
- 1) foreløbig kendelse om tvangsfuldbyrdelse i form af udlæg hos tredjemand (Garnishee Order nisi) af 26. juni 2019 afsagt af Eparchiako Dikastirio Ammochostou (kredsdomstolen i Ammochostou, Cypern)
 - 2) enhver endelig foranstaltning fra nævnte kredsdomstol
 - 3) enhver anden hermed forbundet foranstaltning.
- B. Der træffes sådanne foranstaltninger og/eller bestemmelse om erstatning, som efter Domstolens skøn er rimelige i det foreliggende tilfælde.
- C. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne inklusive merværdiafgift.

⁽¹⁾ EUT 2016, C 202, s. 266.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Vâlcea (Rumænien) den 11. september 2019 – SC Valoris SRL mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea og Administrația Fondului pentru Mediu**(Sag C-677/19)**

(2019/C 432/27)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Vâlcea

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Valoris SRL

Sagsøgte: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea og Administrația Fondului pentru Mediu

Præjudicielt spørgsmål

Skal princippet om loyalt samarbejde, ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, såsom artikel 1, stk. 2, i Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017, der har indført en præklusiv frist på omtrent et år for indgivelse af anmodninger om tilbagebetaling af visse afgifter, der er opkrævet i strid med EU-retten, såfremt den nationale lovgivning ikke fastsætter en tilsvarende frist for at udøve retten til tilbagebetaling af beløb, som er opkrævet i strid med national ret?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Milano (Italien) den 13. september 2019 – SPV Project 1503 Srl og Dobank SpA mod YB

(Sag C-693/19)

(2019/C 432/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SPV Project 1503 Srl og Dobank SpA

Sagsøgt: YB

Præjudicielt spørgsmål

Er, og i givet fald på hvilke betingelser, artikel 6 og 7 i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ samt artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national ordning som den omhandlede, hvorefter fuldbyrdelsesdomstolen ikke må efterprøve det iboende indhold af et endeligt, retsligt fuldbyrdelsesgrundlag og desuden, såfremt forbrugeren tilkendegiver sin vilje til at påberåbe sig den urimelige karakter af et kontraktvilkår i den aftale, der ligger til grund for fuldbyrdelsesgrundlaget, ikke må fravige virkningerne af den implicitte retskraft?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio de Stato (Italien) den 23. september 2019 – Axpo Trading Ag mod Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE

(Sag C-705/19)

(2019/C 432/29)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio de Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Axpo Trading Ag

Sagsøgt: Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE

Præjudicielt spørgsmål

Er

- artikel 18 TEUF for så vidt angår den del, hvorefter al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet inden for rammerne af anvendelsesområdet for traktaterne, er forbudt,
- artikel 28 TEUF og 30 TEUF samt artikel 6 i frihandelsoverenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz, for så vidt som de bestemmer, at importtold og afgifter med tilsvarende virkning afskaffes,
- artikel 110 TEUF for så vidt angår den del, ifølge hvilken afgifter på indførte varer, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer, er forbudt,
- artikel 34 TEUF samt artikel 13 i frihandelsoverenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz for så vidt angår den del, hvorefter foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner er forbudt,
- artikel 107 TEUF og 108 TEUF for så vidt angår den del, hvor det bestemmes, at gennemførelsen af en statsstøtteforanstaltning, der ikke er blevet anmeldt til Kommissionen og ikke er forenelig med det indre marked, er forbudt,
- direktiv 2009/28/EF ⁽¹⁾ for så vidt angår den del, som fastsætter formålet om at fremme både samhandelen i Fællesskabet med grøn elektricitet og de enkelte medlemsstaters produktionskapacitet,

til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger importører af grøn elektricitet en økonomisk byrde, som ikke finder anvendelse på nationale producenter af den samme vare?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009, L 140, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. september 2019 – Sisal SpA mod Agenzia delle Dogane e dei Monopoli og Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sag C-721/19)

(2019/C 432/30)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Sisal SpA

Indstævnte: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten og retten til fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 49 ff. TEUF og 56 ff. TEUF) samt de [EU-retlige] principper såsom retssikkerhedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og kohærensprincippet samt artikel 3 og 43 i direktiv 2014/23/EU⁽¹⁾, i det omfang de sidstnævnte er relevante – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den ved artikel 20, stk. 1, i lovdekret nr. 148 af 16. oktober 2017 indførte og de dertil hørende gennemførelsesretsakter, som fastsætter, at »1. Ved anvendelse af artikel 21, stk. 3 og 4, i lovdekret nr. 78 af 1. juli 2009, som ændret og ophøjet til lov nr. 102 af 3. august 2009, giver Agenzia delle dogane e dei monopoli (told- og monopolmyndigheden) tilladelse til at fortsætte det eksisterende koncessionsforhold vedrørende indsamling af spilleindsatser, herunder fjernindsamling, i indenlandske lotterier med øjeblikkelig trækning indtil den udløbsdato, der er fastsat i koncessionsaftalens artikel 4, stk. 1, således at der sikres nye og større indtægter til statens budget i en størrelse af 50 mio. EUR for 2017 og 750 mio. EUR for 2018«, i en situation, hvor
 - artikel 21, stk. 1, i lovdekret nr. 78 af 1. juli 2009, som ændret og ophøjet til lov nr. 102 af 3. august 2009, bestemmer, at de omhandlede koncessioner som regel tildeles flere erhvervsdrivende, der udpeges efter åbne, konkurrenceprægede og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedurer,
 - det nævnte lovdekrets artikel 21, stk. 4, fastsætter, at de i stk. 1 nævnte koncessioner eventuelt kan fornys én gang,
 - de appellerende selskaber ikke deltog i den i 2010 gennemførte udvælgelsesprocedure,
 - det specifikke eksisterende forhold blev indgået af origine med en enkelt koncessionshaver efter en offentlig udvælgelsesprocedure, hvori et enkelt bud blev afgivet,
 - fortsættelsen af det eksisterende koncessionsforhold konkret ville medføre, at forholdet udelukkende ville fortsættes med den nævnte enkelte koncessionshaver, og ikke gennem fornyelse af forholdene med flere erhvervsdrivende, uden afholdelse af en yderligere udvælgelsesprocedure?
- 2) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten og retten til fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 49 ff. TEUF og 56 ff. TEUF) samt de [EU-retlige] principper såsom retssikkerhedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og kohærensprincippet samt artikel 3 og 43 i direktiv 2014/23/EU, i det omfang de sidstnævnte er relevante – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den ved artikel 20, stk. 1, i lovdekret nr. 148 af 16. oktober 2017 indførte, som ved udtrykkelig anvendelse af artikel 21, stk. 3 og 4, i lovdekret nr. 78 af 1. juli 2009,

som ændret og ophøjet til lov nr. 102 af 3. august 2009, bestemmer, at »Agenzia delle dogane e dei monopoli giver tilladelse til at fortsætte det eksisterende koncessionsforhold vedrørende indsamling af spilleindsatser, herunder fjernindsamling, i indenlandske lotterier med øjeblikkelig trækning indtil den udløbsdato, der er fastsat i koncessionsaftalens artikel 4, stk. 1, således at der sikres nye og større indtægter til statens budget i en størrelse af 50 mio. EUR for 2017 og 750 mio. EUR for 2018«, og i denne forbindelse fastsætter

- fortsættelse af løbetiden for det enkelte eksisterende koncessionsforhold, og ikke eventuelle fornyelser af koncessioner til flere erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 21, stk. 4, i lovdekret nr. 78 af 1. juli 2009, som ændret og ophøjet til lov nr. 102 af 3. august 2009, uden afholdelse af en ny udvælgelsesprocedure,
 - på grundlag af en beslutning truffet på et tidligere tidspunkt end koncessionens udløbsdato, idet lovdekret nr. 148/2017 trådte i kraft den 16. oktober 2017, dvs. samme dato som det blev offentliggjort i Gazzetta Ufficiale [della Repubblica] italiana, hvorimod koncessionen ville udløbe den efterfølgende 30. september 2019,
 - således at der sikres nye og større indtægter til statens budget i en størrelse af 50 mio. EUR for 2017 og 750 mio. EUR for 2018, idet beslutningen dels ændrer en række aspekter af reglerne og fristen for betaling af koncessionsafgiften, dels kan have indflydelse på den samlede afgiftsstørrelse, fordi afgiften bliver mere byrdefuld som følge af bl.a. ændring af betalingsfristerne, som fremrykkes i forhold til den oprindelige koncession, henset til – ifølge appellanternes argumentation – den objektive og velkendte omstændighed, at tiden har en økonomisk værdi?
- 3) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten og retten til fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 49 ff. TEUF og 56 ff. TEUF) samt de [EU-retlige] principper såsom retssikkerhedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og kohærensprincippet samt artikel 3 og 43 i direktiv 2014/23/EU, i det omfang de sidstnævnte er relevante – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den i lovdekretets gennemførelsesretsakter, og især Agenzia delle Dogane e dei Monopoli skrivelse nr. 0133677 af 1. december 2017, som ved udtrykkelig anvendelse af artikel 20, stk. 1, i lovdekret nr. 148 af 16. oktober 2017 og i overensstemmelse med artikel 4, andet punktum, i koncessionsaftalen vedrørende drift af lotterier med øjeblikkelig trækning, hvorefter koncessionen kan fornyes én gang, dels fastsætter en ny udløbsdato for koncessionsforholdet til den 30. september 2028, dels foreskriver, at bestemmelserne i artikel 4 om inddeling af koncessionens løbetid i to perioder på henholdsvis fem og fire år (i den forstand, at forholdets fortsættelse efter den første periode på fem år fra den 1.10.2019 i en yderligere periode på fire år indtil den 30.9.2028 er betinget af Agenzia delle Dogane e dei Monopoli positive vurdering af driften, som skal afgives senest den 30.3.2024), under alle omstændigheder ikke berøres, dels bestemmer, at selskabet skal betale et beløb på 50 mio. EUR senest den 15. december 2017, et beløb på 300 mio. EUR senest den 30. april 2018 og et beløb på 450 mio. EUR senest den 31. oktober 2018,
- på grundlag af en beslutning truffet inden den oprindelige udløbsdato for den omhandlede koncession (Agenzia delle Dogane e dei Monopoli skrivelse nr. 0133677 blev vedtaget den 1.12.2017, hvorimod koncessionsaftalen ville udløbe den efterfølgende 30.9.2019),
 - således at selskabet pålægges [...] en fremrykket betaling af 800 mio. EUR (50 mio. EUR senest den 15.12.2017, 300 mio. EUR senest den 30.4.2018 og 450 mio. EUR senest den 31.10.2018) i forhold til den oprindeligt fastsatte frist (30.9.2019),
 - hvilket [...] kan have indflydelse på den samlede afgiftsstørrelse, som bliver mere byrdefuld henset til – ifølge appellanternes argumentation – den objektive og velkendte omstændighed, at tiden har en økonomisk værdi?
- 4) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten og retten til fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 49 ff. TEUF og 56 ff. TEUF) samt de [EU-retlige] principper såsom retssikkerhedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og kohærensprincippet samt artikel 3 og 43 i direktiv 2014/23/EU, i det omfang de sidstnævnte er relevante – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den omhandlede, selv om de erhvervsdrivende i sektoren, som på nuværende tidspunkt har interesse i at opnå adgang til markedet [...], ikke deltog i den udvælgelsesprocedure, som oprindeligt blev gennemført for at tildele den koncession, som var i færd med at udløbe, og som nu er fortsat med den foregående koncessionshaver på de nye, anførte aftalebetingelser, eller [...] er der kun tale om indskrænkning af adgangen til markedet [...], hvis de berørte erhvervsdrivende reelt deltog i den oprindelige udvælgelsesprocedure?

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26.2.2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT 2014, L 94, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. september 2019 – Stanleybet Malta Limited Magellan og Robotec Ltd mod Agenzia delle Dogane e dei Monopoli og Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sag C-722/19)

(2019/C 432/31)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellanter: Stanleybet Malta Limited Magellan og Robotec Ltd

Indstævnte: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten og retten til fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 49 ff. TEUF og 56 ff. TEUF) samt de [EU-retlige] principper såsom retssikkerhedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og kohærensprincippet samt artikel 3 og 43 i direktiv 2014/23/EU⁽¹⁾, i det omfang de sidstnævnte er relevante – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den ved artikel 20, stk. 1, i lovdekret nr. 148 af 16. oktober 2017 indførte og de dertil hørende gennemførelsesretsakter, som fastsætter, at »1. Ved anvendelse af artikel 21, stk. 3 og 4, i lovdekret nr. 78 af 1. juli 2009, som ændret og ophøjet til lov nr. 102 af 3. august 2009, giver Agenzia delle dogane e dei monopoli (told- og monopolmyndigheden) tilladelse til at fortsætte det eksisterende koncessionsforhold vedrørende indsamling af spilleindsatser, herunder fjernindsamling, i indenlandske lotterier med øjeblikkelig trækning indtil den udløbsdato, der er fastsat i koncessionsaftalens artikel 4, stk. 1, således at der sikres nye og større indtægter til statens budget i en størrelse af 50 mio. EUR for 2017 og 750 mio. EUR for 2018«, i en situation, hvor
 - artikel 21, stk. 1, i lovdekret nr. 78 af 1. juli 2009, som ændret og ophøjet til lov nr. 102 af 3. august 2009, bestemmer, at de omhandlede koncessioner som regel tildeles flere erhvervsdrivende, der udpeges efter åbne, konkurrenceprægede og ikke-diskriminerende udvælgelsesprocedurer,
 - det nævnte lovdekrets artikel 21, stk. 4, fastsætter, at de i stk. 1 nævnte koncessioner eventuelt kan fornys én gang,
 - de appellerende selskaber ikke deltog i den i 2010 gennemførte udvælgelsesprocedure,
 - det specifikke eksisterende forhold blev indgået af origine med en enkelt koncessionshaver efter en offentlig udvælgelsesprocedure, hvori et enkelt bud blev afgivet,
 - fortsættelsen af det eksisterende koncessionsforhold konkret ville medføre, at forholdet udelukkende ville fortsættes med den nævnte enkelte koncessionshaver, og ikke gennem fornyelse af forholdene med flere erhvervsdrivende, uden afholdelse af en yderligere udvælgelsesprocedure?
- 2) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten og retten til fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 49 ff. TEUF og 56 ff. TEUF) samt de [EU-retlige] principper såsom retssikkerhedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og kohærensprincippet samt artikel 3 og 43 i direktiv 2014/23/EU, i det omfang de sidstnævnte er relevante – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den ved artikel 20, stk. 1, i lovdekret nr. 148 af 16. oktober 2017 indførte, som ved udtrykkelig anvendelse af artikel 21, stk. 3 og 4, i lovdekret nr. 78 af 1. juli 2009,

som ændret og ophøjet til lov nr. 102 af 3. august 2009, bestemmer, at »Agenzia delle dogane e dei monopoli giver tilladelse til at fortsætte det eksisterende koncessionsforhold vedrørende indsamling af spilleindsatser, herunder fjernindsamling, i indenlandske lotterier med øjeblikkelig trækning indtil den udløbsdato, der er fastsat i koncessionsaftalens artikel 4, stk. 1, således at der sikres nye og større indtægter til statens budget i en størrelse af 50 mio. EUR for 2017 og 750 mio. EUR for 2018«, og i denne forbindelse fastsætter

- fortsættelse af løbetiden for det enkelte eksisterende koncessionsforhold, og ikke eventuelle fornyelser af koncessioner til flere erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 21, stk. 4, i lovdekret nr. 78 af 1. juli 2009, som ændret og ophøjet til lov nr. 102 af 3. august 2009, uden afholdelse af en ny udvælgelsesprocedure,
 - på grundlag af en beslutning truffet på et tidligere tidspunkt end koncessionens udløbsdato, idet lovdekret nr. 148/2017 trådte i kraft den 16. oktober 2017, dvs. samme dato som det blev offentliggjort i Gazzetta Ufficiale [della Repubblica] italiana, hvorimod koncessionen ville udløbe den efterfølgende 30. september 2019,
 - således at der sikres nye og større indtægter til statens budget i en størrelse af 50 mio. EUR for 2017 og 750 mio. EUR for 2018, idet beslutningen dels ændrer en række aspekter af reglerne og fristen for betaling af koncessionsafgiften, dels kan have indflydelse på den samlede afgiftsstørrelse, fordi afgiften bliver mere byrdefuld som følge af bl.a. ændring af betalingsfristerne, som fremrykkes i forhold til den oprindelige koncession, henset til – ifølge appellanternes argumentation – den objektive og velkendte omstændighed, at tiden har en økonomisk værdi?
- 3) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten og retten til fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 49 ff. TEUF og 56 ff. TEUF) samt de [EU-retlige] principper såsom retssikkerhedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og kohærensprincippet samt artikel 3 og 43 i direktiv 2014/23/EU, i det omfang de sidstnævnte er relevante – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den i lovdekretets gennemførelsesretsakter, og især Agenzia delle Dogane e dei Monopoli skrivelse nr. 0133677 af 1. december 2017, som ved udtrykkelig anvendelse af artikel 20, stk. 1, i lovdekret nr. 148 af 16. oktober 2017 og i overensstemmelse med artikel 4, andet punktum, i koncessionsaftalen vedrørende drift af lotterier med øjeblikkelig trækning, hvorefter koncessionen kan fornys én gang, dels fastsætter en ny udløbsdato for koncessionsforholdet til den 30. september 2028, dels foreskriver, at bestemmelserne i artikel 4 om inddeling af koncessionens løbetid i to perioder på henholdsvis fem og fire år (i den forstand, at forholdets fortsættelse efter den første periode på fem år fra den 1.10.2019 i en yderligere periode på fire år indtil den 30.9.2028 er betinget af Agenzia delle Dogane e dei Monopoli positive vurdering af driften, som skal afgives senest den 30.3.2024), under alle omstændigheder ikke berøres, dels bestemmer, at selskabet skal betale et beløb på 50 mio. EUR senest den 15. december 2017, et beløb på 300 mio. EUR senest den 30. april 2018 og et beløb på 450 mio. EUR senest den 31. oktober 2018,
- på grundlag af en beslutning truffet inden den oprindelige udløbsdato for den omhandlede koncession (Agenzia delle Dogane e dei Monopoli skrivelse nr. 0133677 blev vedtaget den 1.12.2017, hvorimod koncessionsaftalen ville udløbe den efterfølgende 30.9.2019),
 - således at selskabet pålægges [...] en fremrykket betaling af 800 mio. EUR (50 mio. EUR senest den 15.12.2017, 300 mio. EUR senest den 30.4.2018 og 450 mio. EUR senest den 31.10.2018) i forhold til den oprindeligt fastsatte frist (30.9.2019),
 - hvilket [...] kan have indflydelse på den samlede afgiftsstørrelse, som bliver mere byrdefuld henset til – ifølge appellanternes argumentation – den objektive og velkendte omstændighed, at tiden har en økonomisk værdi?
- 4) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten og retten til fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 49 ff. TEUF og 56 ff. TEUF) samt de [EU-retlige] principper såsom retssikkerhedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og kohærensprincippet samt artikel 3 og 43 i direktiv 2014/23/EU, i det omfang de sidstnævnte er relevante – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den omhandlede, selv om de erhvervsdrivende i sektoren, som på nuværende tidspunkt har interesse i at opnå adgang til markedet [...], ikke deltog i den udvælgelsesprocedure, som oprindeligt blev gennemført for at tildele den koncession, som var i færd med at udløbe, og som nu er fortsat med den foregående koncessionshaver på de nye, anførte aftalebetingelser, eller [...] er der kun tale om indskrænkning af adgangen til markedet [...], hvis de berørte erhvervsdrivende reelt deltog i den oprindelige udvælgelsesprocedure?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26.2.2014 om tildeling af koncessionskontrakter EØS-relevant tekst (EUT 2014, L 94, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 30. september 2019 – Airbnb Ireland UC og Airbnb Payments UK Ltd mod Agenzia delle Entrate

(Sag C-723/19)

(2019/C 432/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Airbnb Ireland UC og Airbnb Payments UK Ltd

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er de EU-retlige bestemmelser og principper, herunder artikel 4, 5 ff. i direktiv (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾, artikel 8 i direktiv 98/34/EF ⁽²⁾ og artikel 56 TEUF, til hinder for en national ordning, der uden forudgående meddelelse til Europa-Kommissionen pålægger operatøren af en online-plattform for ejendomsformidling »tekniske forskrifter for levering af en tjeneste i informationsfundet« bestående i oplysningsforpligtelser (overførsel til Agenzia delle Entrate af oplysninger om aftaler indgået via online-plattformen) og skattemæssige forpligtelser (tilbageholdelse af forskudsskat af betalinger i relation til aftaler indgået via online-plattformen og efterfølgende indbetaling til statskassen)?
- 2) Er de EU-retlige bestemmelser og principper, herunder artikel 3 TEUF, 18 TEUF, 32 TEUF, 44 TEUF, 49 TEUF, 56 TEUF, 101 ff. TEUF, 116 TEUF, 120 TEUF, 127 ff. TEUF samt direktiv 2000/31/EF ⁽³⁾ og 2006/123/EF, til hinder for en national ordning, som
 - med hensyn til operatører af en online-plattform for søgning af lejemaal indfører pligten til at indsamle og overføre oplysninger om de indgåede aftaler,
 - med hensyn til operatører af en sådan online-plattform, såfremt de medvirker ved betaling af lejen for aftaler om korttidsudlejning, indfører pligten til at handle i egenskab af skattemæssig stedfortræder eller afgiftsmæssig ansvarlig,
 - med hensyn til ikke-hjemmehørende operatører af online-plattformer, som ikke har fast driftssted i Italien, indfører pligten til at udpege en fiskal repræsentant,
 - også med hensyn til ikke-hjemmehørende personer, som ikke har fast driftssted i Italien, indfører pligten til at handle i egenskab af afgiftsmæssig ansvarlig i relation til turistafgiften?
- 3) Er de grundlæggende principper i EU-retten generelt til hinder for en national ordning, hvorefter statens ineffektivitet ved fastlæggelse og opkrævning af skatter de facto overvæltet til en virksomhed?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

⁽²⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT 1998, L 204, s. 37).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationsfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») (EFT 2000, L 178, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 1. oktober 2019 – Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario mod JN

(Sag C-726/19)

(2019/C 432/33)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i hovedsagen

Appellant: Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario

Indstævnt: JN

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan indførelsen af en midlertidig kontrakt som f.eks. en vikarkontrakt til dækning af en ledig stilling, som overlader kontraktens varighed til arbejdsgiverens forgodtbefindende, idet sidstnævnte bestemmer, om stillingen skal besættes, hvornår dette skal ske, samt i hvor lang tid processen skal vare, anses for at være forenelig med den effektive virkning af §§ 1 og 5 i bilaget til direktiv 1999/70 ⁽¹⁾?
- 2) Skal den forpligtelse, der følger af § 5 i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF, om at fastsætte en eller flere af de bestemmelser, der er fastlagt heri, for at undgå misbrug af midlertidige ansættelser, anses for at være opfyldt i forbindelse med vikarkontrakterne til dækning af ledige stillinger, idet der i henhold til retspraksis ikke er fastsat en maksimal varighed af disse midlertidige ansættelsesforhold, de objektive omstændigheder, der kan begrunde en fornyelse af disse, ikke er blevet præciseret, og antallet af gange, som disse ansættelsesforhold kan fornyes, heller ikke er blevet fastsat?
- 3) Skades rammeaftalens formål og effektive virkning af den omstændighed, at der i henhold til retspraksis i spansk ret ikke findes effektive foranstaltninger til at forhindre og sanktionere misbrug med hensyn til arbejdstagere med vikarkontrakter til dækning af ledige stillinger, idet den maksimale varighed af disse ansættelsesforhold ikke er fastsat, og disse aldrig bliver til tidsbegrænsede ansættelsesforhold eller tidsbegrænsede ansættelsesforhold uden fastansættelse uanset deres varighed, og arbejdstagerne ikke ydes godtgørelse, når kontrakterne ophører, uden at forvaltningen afkræves en begrundelse for fornyelsen af vikaransættelsen, når den ledige stilling ikke udbydes offentligt gennem flere år, eller udvælgelsesproceduren forlænges?
- 4) Skal et tidløst ansættelsesforhold, hvis løbetid i henhold til praksis fra Domstolens (Store Afdeling) dom af 5. juni 2018 i sag C-677/16 ⁽²⁾ er usædvanlig lang og overladt til arbejdsgiverens forgodtbefindende uden nogen begrænsning eller begrundelse, og hvor arbejdstageren ikke kan forudse, hvornår den pågældende bliver opsagt, og som kan forlænges, indtil den pågældende går på pension, anses for at være i overensstemmelse med formålet med Rådets direktiv 1999/70/EF, eller skal dette ansættelsesforhold anses for at udgøre et misbrug?
- 5) Kan den økonomiske krise i 2008 i henhold til Domstolens (Tiende Afdeling) dom af 25. oktober 2018 i sag C-331/17 ⁽³⁾ i teorien anses for en begrundelse for, at der ikke findes nogen præventiv foranstaltning mod misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, som kunne hindre eller modvirke, at varigheden af ansættelsesforholdet mellem sagsøgeren og Comunidad de Madrid, er blevet forlænget fra 2003 til 2008, hvor det blev fornyet og efterfølgende er blevet fornyet indtil 2016, hvorved vikaransættelsen dermed er blevet forlænget i 13 år?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

⁽²⁾ Montero Mateos, EU:C:2018:393.

⁽³⁾ Sciotto, EU:C:2018:859.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 4. oktober 2019 – KM mod Subdelegación de Gobierno de Albacete

(Sag C-731/19)

(2019/C 432/34)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KM

Sagsøgt: Subdelegación de Gobierno de Albacete

Præjudicielt spørgsmål

Er fortolkningen af Domstolens dom af 23. april 2015 (sag C-38/14, Zaizoune ⁽¹⁾) – for så vidt som den spanske forvaltning og de spanske retter kan anvende direktiv 2008/115/EF ⁽²⁾ direkte til skade for en tredjelandstatsborger ved at se bort fra og undlade at anvende mere gunstige nationale bestemmelser om sanktioner, hvilket skærper den pågældendes strafansvar og muligvis omgår det strafferetlige legalitetsprincip – forenelig med Domstolens praksis med hensyn til begrænsningerne af direktivers direkte virkning, og skal løsningen på den spanske lovgivnings utilstrækkelighed ikke afhjælpes på denne måde, men derimod ved en lovændring eller ved de i [EU-]retten fastsatte procedurer til at pålægge en stat at gennemføre direktiverne korrekt?

⁽¹⁾ EU:C:2015:260

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98).

Sag anlagt den 23. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-788/19)

(2019/C 432/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved N. Gossement og C. Perrin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 21 TEUF, 45 TEUF, 56 TEUF og 63 TEUF samt EØS-aftalens artikel 28, 31, 36 og 40, idet det

- har knyttet konsekvenser til manglende opfyldelse af oplysningsforpligtelsen vedrørende formuegoder og rettigheder i udlandet eller for sen indgivelse af formularen »Modelo 720«, der indebærer, at nævnte aktiver kvalificeres som ubegrundet kapitalgevinst, der ikke er undergivet forældelse
- automatisk pålægger en fast bøde på 150 %, der anvendes ved manglende opfyldelse af oplysningsforpligtelsen vedrørende formuegoder og rettigheder i udlandet eller for sen indgivelse af formularen »Modelo 720«
- anvender faste bøder ved manglende opfyldelse af oplysningsforpligtelsen vedrørende formuegoder og rettigheder i udlandet eller for sen indgivelse af formularen »Modelo 720«, hvis niveau er højere end niveauet for de sanktioner, der er fastsat i den almindelige ordning for tilsvarende forseelser.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den spanske skattelovgivning pålægger personer, der skattemæssigt er hjemmehørende i Spanien, en forpligtelse til at angive visse formuegoder og rettigheder i udlandet ved hjælp af en selvangivelsesformular (»Modelo 720«). I tilfælde af manglende eller fejlagtig opfyldelse af denne forpligtelse finder en særlig sanktionsordning anvendelse.

Kommissionen er nået til den konklusion, at de sanktioner, der består i, at aktiverne kvalificeres som kapitalgevinst, at de normale forældelsesregler ikke anvendes, og at der pålægges faste bøder, udgør en begrænsning af de grundlæggende friheder, som er sikret i TEUF og EØS-aftalen. Selv om disse foranstaltninger i princippet kan være egnede med henblik på at nå de forfulgte mål, nemlig forebyggelse og bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse, er de uforholdsmæssige.

Sag anlagt den 29. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-796/19)

(2019/C 432/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Walter Mölls og Cécile Vrignon)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, litra a), i direktiv 2007/59/EF ⁽¹⁾, idet den har fastsat en anden myndighed end den sikkerhedsmyndighed, der er omtalt i artikel 16 i direktiv 2004/49/EF ⁽²⁾, som kompetent myndighed med henblik på det førstnævnte direktiv.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at artikel 3, litra a), i direktiv 2007/59 definerer den kompetente myndighed med henblik på dette direktiv som »den sikkerhedsmyndighed, der er omtalt i artikel 16 i direktiv 2004/49/EF«.

Den østrigske lovgiver har imidlertid truffet et valg, der afviger herfra.

I stedet for den kompetente myndighed med henblik på direktiv 2004/49 (forbundsministeren for transport, innovation og teknologi) har den østrigske lovgiver med hensyn til en række opgaver, der henhører under direktiv 2007/59, fastsat Schieneninfrastruktur-Dienstleistungsgesellschaft mbH som kompetent myndighed. Dette er uforeneligt med direktiv 2007/59.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23.10.2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanelinjen i Fællesskabet (EUT 2007, L 315, s. 51).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 29.4.2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EUT 2004, L 164, s. 44).

Appel iværksat den 31. oktober 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 24. september 2019 i sag T-105/17, HSBC Holdings plc m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-806/19 P)

(2019/C 432/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, M. Farley og F. van Schaik, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc og HSBC France

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom (præmis 336-354 og konklusionen) ophæves, for så vidt som den annullerer bøderne omhandlet i artikel 2 i afgørelsen (¹).

— Andet, tredje og fjerde led i HSBC's sjette anbringende for Retten vedrørende bøderne og dette selskabs subsidiære påstand om udøvelse af en ubegrænset kompetence forkastes

Subsidiært:

— Sagen hjemvises til Retten for så vidt angår andet, tredje og fjerde led af HSBC's sjette anbringende for Retten, ligesom selskabets subsidiære påstand vedrørende udøvelse af en ubegrænset kompetence hjemvises til Retten.

— HSBC pålægges at bære samtlige omkostninger i denne sag, og afgørelsen om sagsomkostninger i den appellerede dom tilpasses for at afspejle udfaldet af denne appel.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten begik en retlig fejl, da den i dommens præmis 345-353 fastslog, at Kommissionen havde tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296 TEUF med hensyn til den nedsættelsesfaktor, som skulle anvendes ved fastsættelsen af grundbeløbet for den bøde, som HSBC blev pålagt, og følgelig annullerede den omtvistede afgørelses artikel 2, litra b), på dette grundlag.

Retten anvendte en ukorrekt juridisk standard ved bedømmelsen af, om begrundelsen i den omtvistede afgørelse var tilstrækkelig med hensyn til nedsættelsesfaktoren. Hvad angår afgørelser, hvorved virksomheder pålægges bøder for overtrædelse af artikel 101 TEUF, gælder det, at Kommissionen ikke har pligt til at oplyse tallene vedrørende metoden for beregning af bøderne eller at oplyse alle tallene vedrørende hvert af de mellemliggende trin vedrørende beregningsmetoden. Bedømt ud fra den korrekte juridiske standard opfylder begrundelsen i den omtvistede afgørelse kravene i henhold til artikel 296 TEUF, idet der heri redegøres for Kommissionens begrundelse med hensyn til: (i) nødvendigheden af at anvende nedsættelsesfaktoren; (ii) niveauet for nedsættelsesfaktoren; (iii) de forhold, som Kommissionen tog i betragtning ved fastsættelsen af niveauet for nedsættelsesfaktoren; (iv) hvorfor Kommissionen fandt det passende at tage hver af disse faktorer i betragtning; og (v) en angivelse af den betydning, som hvert forhold havde for nedsættelsesfaktorens endelige niveau. Endvidere gjorde begrundelsen i den omtvistede afgørelse det muligt for adressaterne for afgørelsen at kontrollere, at ligebehandlingsprincippet var blevet overholdt.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 7.12.2016 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39914 – Rentederivater i euro) (meddelt under nummer C(2016) 8530).

RET TEN

Rettenns dom af 7. november 2019 – ADDE mod Parlamentet

(Sag T-48/17) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – Europa-Parlamentet – afgørelse, der fastslår, at visse af et politisk partis udgifter ikke var støtteberettigede i 2015 – afgørelse om at yde støtte i 2017, om forfinansiering med 33 % af det maksimale støttebeløb og om forpligtelse til at stille en bankgaranti – pligt til at udvise upartiskhed – ret til forsvar – finansforordningen – gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen – forordning (EU) nr. 2004/2003 – proportionalitet – ligebehandling)

(2019/C 432/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL (ADDE) (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne L. Defalque og L. Ruessmann, derefter ved advokat M. Modrikanen og endelig ved advokat Y. Rimokh)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved C. Burgos og S. Alves, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation dels af Europa-Parlamentets afgørelse af 21. november 2016, der fastslår, at visse udgifter ikke var støtteberettigede for 2015, dels af Europa-Parlamentets afgørelse FINS-2017-13 af 12. december 2016 om tildeling af en støtte til sagsøgeren for 2017, for så vidt som denne afgørelse begrænser forfinansieringsbeløbet til 33 % af det maksimale støttebeløb, betinget af, at der stilles en bankgaranti.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 21. november 2016, der fastslår, at visse udgifter ikke var støtteberettigede i regnskabsåret 2015, annulleres.
- 2) Europa-Parlamentet frifindes for så vidt angår påstanden om annullation af Parlamentets afgørelse FINS-2017-13 af 12. december 2016 om tildeling af en støtte til sagsøgeren for regnskabsåret 2017.
- 3) Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL og Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med begæringen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 13.3.2017.

Rettenns dom af 24. oktober 2019 – E-Control mod ACER(Sag T-332/17) ⁽¹⁾

(Energi – afgørelse fra ACER's klagenævn – fastlæggelse af regioner til kapacitetsberegning – annullationssøgsmål – søgsmålsinteresse – delvis afvisning – forordning (EU) 2015/1222 – ACER's kompetence)

(2019/C 432/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Wien, Østrig) (ved advokat F. Schuhmacher)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ved P. Martinet og E. Tremmel, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Verbund AG (Wien) (ved advokat S. Polster)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og T. Müller, som befuldmægtigede) og Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse A-001-2017 (konsolideret) truffet af ACER's klagenævn den 17. marts 2017 om afslag på klager over ACER's afgørelse nr. 6/2016 om fastlæggelse af regionerne til kapacitetsberegning.

Konklusion

- 1) Afgørelse A-001-2017 (konsolideret) truffet af klagenævnet ved Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) den 17. marts 2017 om afslag på klager over ACER's afgørelse nr. 6/2016 om fastlæggelse af regionerne til kapacitetsberegning annulleres, for så vidt som klagen fra Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) deri afslås.
- 2) I øvrigt frifindes sagsøgte.
- 3) ACER bærer sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af E-Controls omkostninger.
- 4) E-Control bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger.
- 5) Den Tjekkiske Republik, Republikken Polen og Verbund AG bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Rettens dom af 24. oktober 2019 – Austrian Power Grid og Vorarlberger Übertragungsnetz mod ACER(Sag T-333/17) ⁽¹⁾**(Energi – afgørelse fra ACER's klagenævn – fastsættelse af kapacitetsberegningsregionerne – annullationssøgsmål – søgsmålsinteresse – delvis afvisning – forordning (EU) 2015/1222 – ACER's kompetence)**

(2019/C 432/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Austrian Power Grid AG (Wien, Østrig) og Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Østrig) (ved advokaterne H. Kristoferitsch og S. Huber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ved P. Martinet og E. Tremmel, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgerne: Verbund AG (Wien, Østrig) (ved advokat S. Polster)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og T. Müller, som befuldmægtigede), Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget) og Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (Konstancin-Jeziorna, Polen) (ved advokat M. Szambelańczyk)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ACER's klagenævns afgørelse nr. A-001-2017 (konsolideret udgave) af 17. marts 2017 om afvisning af en klage over ACER's afgørelse nr. 6/2016 om fastsættelse af kapacitetsberegningsregionerne.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheders (ACER) klagenævns afgørelse nr. A-001-2017 (konsolideret udgave) af 17. marts 2017 om afvisning af en klage over ACER's afgørelse nr. 6/2016 om fastsættelse af kapacitetsberegningsregionerne annulleres, for så vidt som klagen indgivet af Austrian Power Grid AG og Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH blev afvist.
- 2) I øvrigt frifindes ACER.
- 3) ACER bærer sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af de af Austrian Power Grid og Vorarlberger Übertragungsnetz afholdte omkostninger i sagen.
- 4) Austrian Power Grid og Vorarlberger Übertragungsnetz bærer tre fjerdedele af deres egne omkostninger i sagen.
- 5) Den Tjekkiske Republik, Republikken Polen, Verbund AG og Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Retten dom af 10. oktober 2019 – Help – Hilfe zur Selbsthilfe mod Kommissionen(Sag T-335/17) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse – fødevarer sikkerhedsprogram til fordel for de landbrugshusholdninger, der er særligt ramt af fødevarer sikkerheden i Zimbabwe (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) – omkvalificering af søgsmålet – revisionsrapporter – Revisionsrettens revisionsrapport – OLAF's rapport – tilbagebetaling af de udbetalte beløb – proportionalitet – berettiget forventning)

(2019/C 432/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Help – Hilfe zur Selbsthilfe eV (Bonn, Tyskland) (først ved advokaterne V. Jungkind og P. Cramer, derefter ved advokaterne V. Jungkind og F. Geber)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Aresu, K. Blanck og A. Katsimerou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF dels med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse Ares(2017) 1515573 af 21. marts 2017 om krav om tilbagebetaling af en del af den støtte, som var indrømmet støtteprojektet ECHO/ZWE/BUD/2009/02002, samt af betalingsanmodningen støttet på denne afgørelse, dels i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale 643 627,72 EUR, som sagsøgeren havde betalt til Kommissionen i henhold til afgørelsen af 21. marts 2017 og betalingsanmodningerne af 7. april og 5. september 2017.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Help – Hilfe zur Selbsthilfe eV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Retten dom af 24. oktober 2019 – Rubik's Brand mod EUIPO – Simba Toys (Formen på en terning, hvis overflader har et gittermønster)(Sag T-601/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ugyldighedssag – tredimensionale EU-varemærker – formen på en terning, hvis overflader har et gittermønster – absolut registreringshindring – artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 2017/1001] – tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat – artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001) – artikel 75, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94, stk. 1, andet punktum, i forordning 2017/1001) – artikel 65, stk. 6, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 72, stk. 6, i forordning 2017/1001))

(2019/C 432/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rubik's Brand Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne K. Szamosi og M. Borbás)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Tyskland) (ved advokat O. Ruhl)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. juni 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 452/2017-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Simba Toys og Rubik's Brand.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Rubik's Brand Ltd betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 374 af 6.11.2017.

Retten dom af 24. oktober 2019 – Autostrada Wielkopolska mod Kommissionen

(Sag T-778/17) (¹)

(Statsstøtte – koncession på en betalingsmotorvej – lov, som fritager visse køretøjer for betaling af vejafgifter – medlemsstatens kompensation til koncessionshaveren for indtægtstab – skyggevejafgift – afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – de interesserede parters processuelle rettigheder – Kommissionens forpligtelse til at udvise særlig årvågenhed – begrebet statsstøtte – fordel – forbedring af koncessionshaverens forventede økonomiske situation – kriteriet om den private aktør i en markedsøkonomi – artikel 107, stk. 3, litra a), TEUF – statsstøtte med regionalt sigte)

(2019/C 432/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Autostrada Wielkopolska S.A. (Poznań, Polen) (ved advokaterne O. Geiss, D. Tayar og T. Siakka)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati, K. Herrmann og S. Noë, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Polen (ved B. Majczyna og M. Rzotkiewicz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2018/556 af 25. august 2017 om statsstøtte SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) gennemført af Polen til fordel for Autostrada Wielkopolska S.A. (EUT 2018, L 92, s. 19).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Autostrada Wielkopolska S.A. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 32 af 29.1.2018.

Retts dom af 24. oktober 2019 – Mahr mod EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)

(Sag T-58/18) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Xocolat – det ældre EU-ordmærke LUXOCOLAT – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelse for indsigelsen – regel 15, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 2, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2018/625))

(2019/C 432/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ramona Mahr (Wien, Østrig) (ved advokat T. Rohrachner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Śliwińska og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Especialidades Vira, SL (Martorell, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. november 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 541/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Especialidades Vira og Ramona Mahr.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Ramona Mahr betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 112 af 26.3.2018.

Rettens dom af 17. oktober 2019 – Alliance Pharmaceuticals Ltd mod EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)(Sag T-279/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket AXICORP ALLIANCE – det ældre EU-ord- og EU-figurmærke ALLIANCE – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001 – bevis for reel brug af de ældre varemærker – artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001 – fortolkning af beskrivelsen af varer, der er anført på den alfabetiske fortegnelse, som ledsager Niceklassifikationen)

(2019/C 432/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Chippenham, Det Forenede Kongerige) (ved M. Edenborough, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. februar 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1473/2017-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Alliance Pharmaceuticals og AxiCorp.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 7. februar 2018 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1473/2017-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Alliance Pharmaceuticals Ltd og AxiCorp GmbH annulleres, for så vidt som appelkammeret ikke gav medhold i den for det indgivne klage angående indsigelsesgrundene omfattet af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning 2017/1001 angivne indsigelsesgrunde.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO betaler sagsomkostningerne, herunder de nødvendige omkostninger afholdt af Alliance Pharmaceuticals i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 2.7.2018.

Retten dom af 24. oktober 2019 – EPSU og Goudriaan mod Kommissionen(Sag T-310/18) ⁽¹⁾

(Social- og arbejdsmarkedspolitik – dialog mellem arbejdsmarkedets parter på EU-plan – aftale med titlen »Generel ramme for information og høring af tjenestemænd og andre ansatte i centraladministrationer« – fælles anmodning fra de underskrivende parter om iværksættelse af denne aftale på EU-plan – Kommissionens afslag på at forelægge Rådet et forslag til afgørelse – annullationssøgsmål – retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål – antagelse til realitetsbehandling – Kommissionens skønsmargin – arbejdsmarkedsparternes uafhængighed – nærhedsprincippet – proportionalitet)

(2019/C 432/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Bruxelles, Belgien) og Jan Goudriaan (Bruxelles) (ved solicitor R. Arthur og barristers R. Palmer og K. Apps)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Martínez del Peral, M. van Beek og M. Kellerbauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. marts 2018 om afslag på at forelægge Rådet for Den Europæiske Union et forslag til afgørelse om iværksættelse af aftalen med titlen »Generel ramme for information og høring af tjenestemænd og andre ansatte i centraladministrationer«, som blev undertegnet af Trade Unions' National and European Administration Delegation (TUNED) og European Public Administration Employers (EUPAE) den 21. december 2015.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) European Federation of Public Service Unions (EPSU) og Jan Goudriaan på den ene side og Kommissionen på den anden side bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 259 af 23.7.2018.

Retten dom af 5. november 2019 – APEDA mod EUIPO – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE)(Sag T-361/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket SIR BASMATI RICE – relativ registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 432/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) (New Delhi, Indien) (ved advokat N. Dontas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, J. Ivanauskas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA (Athen, Grækenland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. marts 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 90/2017-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem APEDA og Burraq Travel & Tours General Tourism Office.

Konklusion

- 1) Punkt 3 i den dispositive del af afgørelsen truffet den 22. marts 2018 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 90/2017-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) og Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA annulleres, for så vidt som den ikke giver medhold i ugyldighedsbegæringen vedrørende EU-figurmærket SIR BASMATI RICE for andre varer i klasse 30, 31 og 33 som omhandlet i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, end »sago« og »ikke-kogte riserstatninger« i klasse 30.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO betaler sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt under sagen for appelkammeret.

(¹) EUT C 276 af 6.8.2018.

Rettens dom af 7. november 2019 – Intas Pharmaceuticals mod EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Sag T-380/18) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket INTAS – det ældre EU-figurmærke og det ældre nationale figurmærke, som indeholder ordbestanddelen »indas« – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene og mellem varerne – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – bevis for reel brug af de ældre varemærker – artikel 47 i forordning 2017/1001)

(2019/C 432/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, Indien) (ved advokat F. Traub)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. april 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 815/2017-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Laboratorios Indas og Intas Pharmaceuticals.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Intas Pharmaceuticals betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 294 af 20.8.2018.

Rettens dom af 24. oktober 2019 – CdT mod EUIPO

(Sag T-417/18) (¹)

(Annullationssøgsmål – regler for institutionerne – pligt til at overlade de oversættelsesopgaver, der er påkrævet i forbindelse med EUIPO's virksomhed til CdT – opsigelse af den ordning, der er aftalt mellem CdT og EUIPO – offentliggørelse af et udbud vedrørende oversættelsestjenester – formalitetsindsigelse – manglende søgsmålsinteresse – delvist uforment at træffe afgørelse – delvis afvisning)

(2019/C 432/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (ved J. Rikkert og M. Garnier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved N. Bambara og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

For det første en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af for det første EUIPO's skrivelse af 26. april 2018, hvorved EUIPO meddelte, at det ikke agtede at forlænge den ordning, der var indgået med CdT i 2016 om de oversættelsesopgaver, der var påkrævet i forbindelse med EUIPO's virksomhed efter den 31. december 2018, for det andet af EUIPO's skrivelse af 26. april 2018, hvorved EUIPO oplyste CdT om, at det for en sikkerheds skyld havde til hensigt at træffe de foranstaltninger, der var nødvendige for at sikre fortsættelsen af dets oversættelsestjenester efter den 31. december 2018, bl.a. ved offentliggørelse af udbud, og for det tredje af EUIPO's afgørelse om at offentliggøre et udbud vedrørende oversættelsestjenester under referencen 2018/S 114-258472 i *Den Europæiske Unions Tidende*, for det andet en påstand om, at EUIPO skulle forbydes at underskrive kontrakter i henhold til dette udbud, og for det tredje en påstand om, at offentliggørelsen af et udbud vedrørende oversættelsestjenester foretaget af et kontor eller ethvert andet EU-organ eller -agentur, hvis oprettelsesforordning fastsætter, at oversættelsestjenesterne leveres af CdT, var ulovlig.

Konklusion

- 1) Det er ufornødent at træffe afgørelse om påstanden om annullation af afgørelsen om at opsig den ordning, som blev indgået den 13. december 2016 mellem Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de omkostninger, der er afholdt af CdT, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler i sag T-417/18 R.

(¹) EUT C 341 af 24.9.2018.

Rettens dom af 16. oktober 2019 – Palo mod Kommissionen

(Sag T-432/18) (¹)

(Personalesag – midlertidigt ansatte – pensioner – bestemmelser for pensionsordningen – udtrædelsespenge – artikel 12, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten – ligebehandlingsprincippet og princippet om ikke-forskelsbehandling – berettiget forventning – princippet om god forvaltningsskik – omsorgspligt)

(2019/C 432/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Peeter Palo (Tallinn, Estland) (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og D. Milanowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. oktober 2017 om ikke at udbetale sagsøgeren de udtrædelsespenge, der er foreskrevet i henhold til artikel 12, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union i den affattelse, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (EUT 2013, L 287, s. 15), og om annullation af Kommissionens afgørelse af 10. april 2018 om afslag på den klage, som sagsøgeren havde indgivet over denne førstnævnte afgørelse, dels om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Peeter Palo betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 319 af 10.9.2018.

Rettens dom af 15. oktober 2019 – Vans mod EUIPO (ULTRARANGE)(Sag T-434/18) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket ULTRARANGE – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)**

(2019/C 432/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vans, Inc. (Costa Mesa, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Hirsch og M. Metzner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. april 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2544/2017-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnen ULTRARANGE som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Vans, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 27.8.2018.

Rettens dom af 10. oktober 2019 – Biasotto mod EUIPO – Oofos (OO)(Sag T-454/18) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket OO – det ældre EU-figurmærke OO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)**

(2019/C 432/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alessandro Biasotto (Trévisé, Italien) (ved advokaterne F. Le Divelec Lemmi, R. Castiglioni og E. Cammareri)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Oofos, Inc. (Reno, Nevada, De Forenede Stater) (ved advokat J. Klink)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. maj 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1281/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Oofos og Alessandro Biasotto.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Alessandro Biasotto betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 352 af 1.10.2018.

Rettens dom af 24. oktober 2019 – ZPC Flis mod EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)

(Sag T-498/18) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket Happy Moreno choco – de ældre nationale figurmærker MORENO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – udskiftning af fortegnelsen over de varer, som er omfattet af de ældre nationale figurmærker – berigtigelse af appelkammerets afgørelse – artikel 102, stk. 1, i forordning 2017/1001 – retsgrundlag – tidligere afgørelsespraksis – retssikkerhed – berettiget forventning)

(2019/C 432/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Polen) (ved advokat M. Kondrat)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Kompari og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og M. Minkner)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. maj 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1464/2017-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Aldi Einkauf og ZPC Flis.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 31. maj 2018 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1464/2017-1) annulleres, for så vidt som der heri gives afslag på registrering af det ansøgte varemærke for følgende varer: »kaffeerstatning; te, kakao; afledte kakaoprodukter; drikkevarer baseret på kakao; alle førnævnte varer også i pulverform« med undtagelse af kakao for så vidt angår sidstnævnte.

- 2) Indsigelsen tages til følge for så vidt angår alle de varer og tjenesteydelser, som er omfattet af registreringsansøgningen, med undtagelse af de tjenesteydelser i klasse 35, som svarer til følgende beskrivelse: »detailsalg eller engrossalg af småkageskærere, detailsalg eller engrossalg af småkageskærere via internettet«.
- 3) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 352 af 1.10.2018.

Retten dom af 24. oktober 2019 – Atos Medical mod EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Medicinske plastre)

(Sag T-559/18) (¹)

(EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design gengivende et medicinsk plaster – offentliggjort design – ugyldighedsgrund – individuel karakter – informeret bruger – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2019/C 432/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Tyskland) (ved advokaterne K. Middelhoff, G. Schoenen og S. Biermann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokat F. Kramer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. juni 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2215/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Atos Medical og Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Atos Medical GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 399 af 5.11.2018.

Rettens dom af 24. oktober 2019 – Atos Medical mod EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Medicinsk plaster)(Sag T-560/18) ⁽¹⁾

(EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver et medicinsk plaster – design offentliggjort inden prioritetsdagen – ugyldighedsgrund – individuel karakter – informeret bruger – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2019/C 432/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Tyskland) (ved advokaterne K. Middelhoff, G. Schoenen og S. Biermann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokat F. Kramer)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. juni 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2216/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Atos Medical og Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Atos Medical GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 5.11.2018.

Rettens dom af 7. november 2019 – Local-e-motion mod EUIPO – Volkswagen (WE)(Sag T-568/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket WE – det ældre nationale ordmærke WE – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 432/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Local-e-motion GmbH (Dorsten, Tyskland) (ved advokat D. Sprenger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved W. Schramek, M. Fischer og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokaterne F. Thiering og L. Steidle)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. juli 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 128/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Volkswagen og Local-e-motion.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Local-e-motion GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 427 af 26.11.2018.

Rettens dom af 15. oktober 2019 – Boxer Barcelona mod EUIPO – X-Technology Swiss (XBOXER BARCELONA)

(Sag T-582/18) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket XBOXER BARCELONA – det ældre EU-figurmærke, der gengiver bogstavet »x« – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – reel brug af det ældre varemærke – beviser – artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001 – artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001 – begrænsning af varemærkeansøgningen for appelkammeret – artikel 49, stk. 1, i forordning 2017/1001)

(2019/C 432/57)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Boxer Barcelona, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: X-Technology Swiss GmbH (Wollerau, Schweiz) (ved advokat A. Zafar)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. juli 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2186/2017-5) vedrørende en indsigelsessag mellem X Technology Swiss og Boxer Barcelona.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Boxer Barcelona, SL betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 427 af 26.11.2018.

Rettenns dom af 17. oktober 2019 – E.I. Papadopoulos mod EUIPO – Europastry (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)

(Sag T-628/18) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre – det ældre figurmærke Caprice – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 432/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viomichania mpiskoton kai eidon diatrosis E.I. Papadopoulos SA (Moschato-Tavros, Grækenland) (ved advokaterne C. Chrysanthis, P.V. Chardalia og A. Vasilogamvrou)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Lapinskaite, S. Palmero Cabezas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Europastry, SA (Sant Cugat del Vallès, Spanien) (ved advokat L. Estropá Navarro)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. august 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 493/2018-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Viomichania mpiskoton kai eidon diatrosis E.I. Papadopoulos og Europastry.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Viomichania mpiskoton kai eidon diatrosis E.I. Papadopoulos SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 455 af 17.12.2018.

Rettens dom af 16. oktober 2019 – ZV mod Kommissionen(Sag T-684/18) ⁽¹⁾*(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om ledig stilling – vice-ombudsmand ved Kommissionen – retspleje – bedømmelse af fortjenester)*

(2019/C 432/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZV (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Radu Bouyon, G. Berscheid og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 8. februar 2018 om udnævnelse af A som vice-ombudsmand ved Kommissionen og af skrivelsen af 12. februar 2018, hvorved Kommissionen underrettede sagsøgeren om resultatet af udvælgelsesproceduren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) ZV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 28.1.2019.

Rettens dom af 24. oktober 2019 – ZPC Flis mod EUIPO – Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco)(Sag T-708/18) ⁽¹⁾*(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket FLIS Happy Moreno choco – de ældre nationale figurmærker MORENO – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – udskiftning af fortegnelsen over de varer, som er omfattet af de ældre nationale figurmærker – berigtigelse af appelkammerets afgørelse – artikel 102, stk. 1, i forordning 2017/1001 – retsgrundlag – tidligere afgørelsespraksis – retssikkerhed – berettiget forventning)*

(2019/C 432/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Polen) (ved advokat M. Kondrat)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved K. Kompari og H. O'Neil, som befuldmægtigede)

Den anden part for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og M. Minkner)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. september 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2113/2017-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Aldi Einkauf og ZPC Flis.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 13. september 2018 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2113/2017-1) annulleres, for så vidt som det ansøgte varemærke herved nægtes registreret for »kaffe-erstatning; te, kakao; afledte kakaoprodukter; drikkevarer baseret på kakao; alle førnævnte varer også i pulverform« med undtagelse af kakao for så vidt angår sidstnævnte.
- 2) Indsigelsen tages til følge for alle de af registreringsansøgningen omfattede varer og tjenesteydelser med undtagelse af de tjenesteydelser i klasse 35, der svarer til følgende beskrivelse: »detailsalg eller engrossalg af småkageskærere, detailsalg eller engrossalg af småkageskærere via internettet«.
- 3) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 4.2.2019.

Rettens dom af 17. oktober 2019 – United States Seafood LLC mod EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)

(Sag T-10/19) (¹)

(EU-varemærker – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærket UNITED STATES SEAFOODS – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 432/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: United States Seafood LLC (Seattle, Washington, Forenede Stater) (ved advokaterne C. Spintig, S. Pietzcker og M. Prasse)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. oktober 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 817/2018-5) vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket UNITED STATES SEAFOODS.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) United States Seafoods LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 93 af 11.3.2019.

Rettens dom af 24. oktober 2019 – MSI Svetovanje mod EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume)

(Sag T-41/19) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket nume – det ældre EU-ordmærke numederm – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 432/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MSI Svetovanje, marketing, d.o.o. (Vrhniko, Slovenien) (ved advokat M. Maček)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Kompari og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Industrial Farmaceutica Cantabria, SA (Madrid, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. november 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 722/2018-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Industrial Farmaceutica Cantabria og Nutrismart d.o.o.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) MSI Svetovanje, marketing, d.o.o. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 112 af 25.3.2019.

Rettens dom af 7. november 2019 – A9.com mod EUIPO (Gengivelse af en klokke)(Sag T-240/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver en klokke – absolut registreringshindring – begrundelsespligt – artikel 94, i forordning (EU) 2017/1001 – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001))

(2019/C 432/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: A9.com, Inc. (Palo Alto, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne A. Klett, C. Mikyska og R. Walther)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. februar 2019 af Anden Appelkammer ved EUIPO (sag R 1309/2018-2) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, der gengiver en klokke, som EU-figurmærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) A9.com, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 24.6.2019.

Rettens kendelse af 24. oktober 2019 – Liaño Reig mod SRB(Sag T-557/17) ⁽¹⁾

(Annul创新ssøgsmål – økonomisk og monetær politik – påstand om erstatning – den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter og visse investeringselskaber – afviklingsprocedure – afviklingsordning for Banco Popular Español – delvis annullation – uadskillelighed – afvisning)

(2019/C 432/64)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Carmen Liaño Reig (Alcobendas, Spanien) (ved advokat F. López-Antón)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (ved advokaterne B. Meyring, S. Schelo, F. Málaga Diéguez, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch, M. Bettermann, S. Ianc og M. Rickert)

Sagens genstand

Dels påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af artikel 6, stk. 1, litra d), i afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende en afviklingsordning for Banco Popular Español, SA, for så vidt som denne ordning foreskriver konverteringen af supplerende kapitalinstrumenter, som identificeret i henhold til International Securities Identification Number (ISIN) XS 0550098569, til nye aktier i Banco Popular Español, og den midlertidige værdiansættelse foretaget af en uafhængig ekspert samt den midlertidige værdiansættelse foretaget af Den Fælles Afviklingsinstans, dels påstand støttet på artikel 266 TEUF om erstatning som følge af annullationen for det tab, der angiveligt er lidt på grund af denne konvertering.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufnødent at træffe afgørelse vedrørende anmodningerne om intervention indgivet af Banco Santander SA, Kongeriget Spanien og Europa-Kommissionen.
- 3) Carmen Liaño Reig bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) afholdte omkostninger, bortset fra omkostningerne i forbindelse med anmodningerne om intervention.
- 4) Carmen Liaño Reig, SRB, Banco Santander, Kongeriget Spanien og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

(¹) EUT C 357 af 23.10.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. september 2019 – ZW mod EIB

(Sag T-727/18 R)

(Særlige rettergangsformer – personalesag – afvisning)

(2019/C 432/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZW (ved advokat T. Petsas)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om anordning af foreløbige forholdsregler med henblik på udsættelse eller forlængelse af visse frister og fremlæggelse af dokumenter.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Rettens kendelse af 25. oktober 2019 – Briois mod Parlamentet(Sag T-750/18) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – privilegier og immuniteter – afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet – udløb af mandatet som medlem – søgsmålsinteressen er ophørt – uforment at træffe afgørelse)

(2019/C 432/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved S. Alonso de León og C. Burgos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse P8_TA(2018)0401 af 24. oktober 2018 om at ophæve sagsøgerens parlamentariske immunitet.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.3.2019.

Rettens kendelse af 17. oktober 2019 – Jap Energéticas y Medioambientales mod Kommissionen(Sag T-145/19) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – tilskudsftale indgået inden for rammerne af det finansielle instrument for miljøet (LIFE+) – debetnota – akt, som indgår som del af en kontrakt, og som ikke kan udskilles herfra – ingen omkvalificering af søgsmålet – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2019/C 432/67)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencia, Spanien) (ved advokat G. Alabau Zabal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Estrada de Solà og S. Izquierdo Pérez, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens debetnota af 14. januar 2019 vedrørende tilbagesøgning af 82 750,96 EUR, der var blevet udbetalt til sagsøgeren inden for rammerne af en finansiel bistand til støtte for et projekt vedrørende en prototype til brintproduktion ved hjælp af rent vand, ammoniak og genvundet aluminium.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Jap Energéticas y Medioambientales, SL betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 155 af 6.5.2019.

Retten kendelse af 24. oktober 2019 – Det Forenede Kongerige mod Kommissionen

(Sag T-188/19) (¹)

(Annullationssøgsmål – forskning, teknologisk udvikling og rummet – EU's syvende rammeprogram – revision – manglende udfyldning af arbejdstimesedler – personaleomkostninger erklæret ikkestøtteberettigede – Kommissionens afgørelse om at vedtage den endelige revisionsberetning som endelig – afvisning)

(2019/C 432/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Brandon og Z. Lavery, som befuldmægtigede, bistået af barristers T. Johnston og J. Scott)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, A. Kyratsou og M. Siekierzyńska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 272 TEUF med påstand om at det fastslås, at Kommissionen, ved at vedtage som endelig den endelige revisionsberetning med revisionsreferencenummer 14-BA 262-013 vedrørende gennemførelsen af tilskudsafalterne Combine, EUFAR og THOR med Met Office – den nationale meteorologitjeneste, der under Det Forenede Kongeriges regering er tilknyttet Department for Business, Energy and Industrial Strategy – som støttemodtager, ikke har foretaget en korrekt fortolkning og anvendelse af de kontraktuelle bestemmelser vedrørende disse projekter.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 172 af 20.5.2019.

Retstens kendelse af 25. oktober 2019 – Le Pen mod Parlamentet(Sag T-211/19) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – privilegier og immuniteter – afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet – udløb af mandatet som medlem af Europa-Parlamentet – søgsmålsinteresse bortfaldet – uforment at træffe afgørelse)

(2019/C 432/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Görlitz og C. Burgos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse P8_TA(2019)0136 af 12. marts 2019 om ophævelse af sagsøgerens parlamentariske immunitet.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 187 af 3.6.2019.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. oktober 2019 – Walker m.fl. mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-383/19 R)

(Særlige rettergangsformer – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – forordning (EU) 2018/1806 – tab af unionsborgerskab – anmodning om foreløbige forholdsregler – afvisning af hovedsagen – afvisning)

(2019/C 432/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Hilary Elizabeth Walker (Cadix, Spanien), Jennifer Ann Cording (Valdagno, Italien), Douglas Edward Watson (Beaumont-du-Périgord, Frankrig), Christopher David Randolph (Ballinlassa Belcarra Castlebar, Irland) og Michael Charles Strawson (Serralongue, Frankrig) (ved advokat J. Fouchet)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved D. Warin og R. van de Westelaken, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Cholakova, R. Meyer og M. Bauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om dels udsættelse af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/592 af 10. april 2019 om ændring af forordning (EU) 2018/1806 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, dels vedtagelse af foreløbige forholdsregler.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 8. oktober 2019 – VeriGraft mod EASME

(Sag T-688/19)

(2019/C 432/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VeriGraft AB (Göteborg, Sverige) (ved advokaterne P. Hansson og A. Johansson)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Små og Mellemstore Virksomheder (EASME)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at EASME's ophævelse af tilskudsaftalen (tilskudsaf tale nr. 778620 P-TEV) er ugyldig, og
- EASME tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at den påberåbte ophævelsesgrund ikke kan finde anvendelse, og at EASME's ophævelse derfor er ugyldig.
 - EASME har ophævet tilskudsaftalen uden nogen anden begrundelse for dets beslutning end en bestemmelse, hvorefter tilskudsaf talen kan ophæves, »hvis modtageren eller en fysisk person med beføjelser til at repræsentere modtageren eller træffe beslutninger på dennes vegne i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv har begået en alvorlig fejl, som bevisligt er konstateret«.
 - Idet hverken modtageren, dvs. VERIGRAFT, eller nogen anden fysisk person med beføjelser til at repræsentere modtageren eller træffe beslutninger på dennes vegne i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv har begået en alvorlig fejl, kan denne grund ikke finde anvendelse, og ophævelsen er derfor ugyldig.

2. Andet anbringende om, at ophævelsen af tilskudsaftalen er i strid med proportionalitetsprincippet:
 - En ophævelse af tilskudsaftalen er også i strid med proportionalitetsprincippet, idet det ikke var en passende foranstaltning for at opnå det forfulgte lovlige formål, og idet ophævelsen pålagde VERIGRAFT en byrde, som er åbenbart excessiv i forhold til det formål, der søges opnået.

Sag anlagt den 8. oktober 2019 – Daily Mail and General Trust plc m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-690/19)

(2019/C 432/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Daily Mail and General Trust plc (London, Det Forenede Kongerige), Ralph US Holdings (London) og Daily Mail and General Holdings Ltd (London) (ved solicitor J. Lesar og K. Beal, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 2. april 2019 om Det Forenede Kongeriges statsstøtte (SA.44896) vedrørende skattefritagelse for kernintern finansiering for kontrollerede udenlandske selskaber annulleres i sin helhed, for så vidt som den vedrører sagsøgerne eller nogen af dem.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat ti anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen foretog en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig bedømmelse ved sit valg af referenceordning for analysen af beskatningsordningen. Kommissionen skulle som referenceordning have anvendt Det Forenede Kongeriges selskabsbeskatningsordning og ikke blot selve ordningen for kontrollerede udenlandske selskaber.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved sin anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig bedømmelse ved at anlægge en fejlagtig tilgang til analysen af ordningen for kontrollerede udenlandske selskaber. I 124.-126. betragtning til den anfægtede afgørelse behandlede Kommissionen med urette bestemmelserne i kapitel 9 i del 9A i 2010-skatteloven (internationale og andre bestemmelser) som en form for undtagelse til en almindelig skattepligt indeholdt i denne lovs kapitel 5.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved sin anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da den i 127.-151. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslog, at selektivitetskriteriet var opfyldt, idet virksomheder, som befandt sig i faktisk og retligt sammenlignelige situationer, blev behandlet forskelligt.

4. Fjerde anbringende om, at den »fulde« fritagelse i henhold til sektion 371IB i 2010-skatteloven (internationale og andre bestemmelser) er begrundet i beskatningsordningens karakter og almindelige opbygning.
5. Femte anbringende om, at 75 %-fritagelsen i henhold til sektion 371ID i 2010-skatteloven (internationale og andre bestemmelser) er begrundet i beskatningsordningens karakter og almindelige opbygning.
6. Sjette anbringende om, at den omstændighed, at kontrollerede udenlandske selskaber, der opfyldte fritagelserne indeholdt i det nævnte kapitel 9, som en klasse blev pålagt en skattepligt, udgjorde en tilsidesættelse af sagsøgernes etableringsfrihed i strid med artikel 49 TEUF.
7. Syvende anbringende om, at der blev anlagt et åbenbart urigtigt skøn eller foretaget en åbenbart urigtig vurdering med hensyn til 75 %-fritagelsen og spørgsmålet om en fast sats.
8. Ottende anbringende om, at Kommissionen afgørelse ikke overholder det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling eller det almindelige EU-retlige lighedsprincip.
9. Niende anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den foretog en analog anvendelse af eller i for høj grad forlod sig på ordlyden af Rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, som ikke tidsmæssigt fandt anvendelse.
10. Tiende anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved sin anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da den i 176. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslog, at der fandtes en klasse af modtagere (herunder sagsøgerne), og at de (sagsøgerne) overhovedet havde opnået støtte, som skulle tilbagesøges i henhold til den anfægtede afgørelses artikel 2, stk. 1.

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12.7.2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT 2016 L 193, s. 1).

Sag anlagt den 8. oktober 2019 – Hill & Smith Holdings og Hill & Smith Overseas mod Kommissionen

(Sag T-691/19)

(2019/C 432/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Hill & Smith Holdings plc (Solihull, Det Forenede Kongerige) og Hill & Smith Overseas Ltd (Solihull) (ved solicitor J. Lesar og K. Beal, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgtes afgørelse C(2019) 2526 final af 2. april 2019 om Det Forenede Kongeriges statsstøtte (SA.44896) vedrørende skattefritagelse for koncernintern finansiering for kontrollerede udenlandske selskaber annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ti anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen foretog en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig bedømmelse ved sit valg af referenceordning for analysen af beskatningsordningen. Kommissionen skulle som referenceordning have anvendt Det Forenede Kongeriges selskabsbeskatningsordning og ikke blot selve ordningen for kontrollerede udenlandske selskaber.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved sin anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig bedømmelse ved at anlægge en fejlagtig tilgang til analysen af ordningen for kontrollerede udenlandske selskaber. I 124.-126. betragtning til den anfægtede afgørelse behandlede Kommissionen med urette bestemmelserne i kapitel 9 i del 9A i 2010-skatteloven (internationale og andre bestemmelser) som en form for undtagelse til en almindelig skattepligt indeholdt i denne lovs kapitel 5.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved sin anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da den i 127.-151. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslog, at selektivitetskriteriet var opfyldt, idet virksomheder, som befandt sig i faktisk og retligt sammenlignelige situationer, blev behandlet forskelligt.
4. Fjerde anbringende om, at den »fulde« fritagelse i henhold til sektion 371IB i 2010-skatteloven (internationale og andre bestemmelser) er begrundet i beskatningsordningens karakter og almindelige opbygning.
5. Femte anbringende om, at 75 %-fritagelsen i henhold til sektion 371ID i 2010-skatteloven (internationale og andre bestemmelser) er begrundet i beskatningsordningens karakter og almindelige opbygning.
6. Sjette anbringende om, at den omstændighed, at kontrollerede udenlandske selskaber, der opfyldte fritagelserne indeholdt i det nævnte kapitel 9, som en klasse blev pålagt en skattepligt, udgjorde en tilsidesættelse af sagsøgernes etableringsfrihed i strid med artikel 49 TEUF.
7. Syvende anbringende om, at der blev anlagt et åbenbart urigtigt skøn eller foretaget en åbenbart urigtig vurdering med hensyn til 75 %-fritagelsen og spørgsmålet om en fast sats.
8. Ottende anbringende om, at Kommissionen afgørelse ikke overholder det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling eller det almindelige EU-retlige lighedsprincip.
9. Niende anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den foretog en analog anvendelse af eller i for høj grad forlod sig på ordlyden af Rådets direktiv (EU) 2016/1164⁽¹⁾, som ikke tidsmæssigt fandt anvendelse.
10. Tiende anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved sin anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da den i 176. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslog, at der fandtes en klasse af modtagere (herunder sagsøgerne), og at de (sagsøgerne) overhovedet havde opnået støtte, som skulle tilbagesøges i henhold til den anfægtede afgørelses artikel 2, stk. 1.

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12.7.2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markedes funktion (EUT 2016, L 193, s. 1).

Sag anlagt den 8. oktober 2019 – Rentokil Initial og Rentokil Initial 1927 mod Kommissionen**(Sag T-692/19)**

(2019/C 432/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rentokil Initial plc (Camberley, Det Forenede Kongerige) og Rentokil Initial 1927 plc (Chamberley) (ved solicitor J. Lesar og K. Beal, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 2526 final af 2. april 2019 om statsstøtte SA.44896, der er gennemført af Det Forenede Kongerige vedrørende CFC Group Financing Exemption, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ti anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen foretog en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig bedømmelse ved dens valg af referenceordning for analysen af beskatningsordningen. Kommissionen skulle som referenceordning have anvendt Det Forenede Kongeriges selskabsbeskatningsordning og ikke blot selve ordningen for kontrollerede udenlandske selskaber.
2. Andet anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig i forbindelse med dens anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig bedømmelse, da den anvendte en fejlagtig tilgang ved analysen af ordningen for kontrollerede udenlandske selskaber. I 124.-126. betragtning til den anfægtede afgørelse behandlede Kommissionen med urette bestemmelserne i Chapter 9 i Part 9A i UK's Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (Det Forenede Kongeriges lov om skatter (internationale og andre bestemmelser) som en form for undtagelse til en almindelig skattepligt indeholdt i Chapter 5.
3. Tredje anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig fejl i forbindelse med dens anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da den i 127.-151. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslog, at selektivitetskriteriet var opfyldt, idet virksomheder, som befandt sig i faktisk og retligt sammenlignelige situationer, blev behandlet forskelligt.
4. Fjerde anbringende, hvorefter fritagelsen vedrørende 75 % i henhold til section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 er begrundet i beskatningsordningens karakter og almindelige opbygning.

5. Femte anbringende, hvorefter fritagelsen vedrørende »matched interest« (en tilsvarende interesse) i henhold til section 371IE i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 er begrundet i beskatningsordningens karakter og almindelige opbygning. Subsidiært er Kommissionens afgørelse med hensyn til fritagelsen vedrørende »matched interest« behæftet med en undladelse fra Kommissionens side af at give en begrundelse for sin afgørelse, hvilket er i strid med artikel 296 TEUF.
6. Sjette anbringende, hvorefter den omstændighed, at kontrollerede udenlandske selskaber, som opfyldte fritagelserne indeholdt i Chapter 9 i Part 9A i UK's Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, som en klasse blev pålagt en skattepligt, ville udgøre en tilsidesættelse af sagsøgernes etableringsfrihed i strid med artikel 49 TEUF.
7. Syvende anbringende, hvorefter der blev anlagt et åbenbart urigtigt skøn eller foretaget en åbenbart urigtig vurdering med hensyn til 75 %-fritagelsen og spørgsmålet om en fast sats.
8. Ottende anbringende, hvorefter Kommissionen afgørelse ikke overholder det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling eller det almindelige EU-retlige lighedsprincip.
9. Niende anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig fejl, da den foretog en analog anvendelse af eller i for høj grad forlod sig på ordlyden af Rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, som ikke tidsmæssigt fandt anvendelse.
10. Tiende anbringende, hvorefter Kommissionen begik en retlig fejl i forbindelse med dens anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, da den i 176. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslog, at der fandtes en klasse af modtagere (herunder sagsøgerne), og at sagsøgerne overhovedet havde opnået støtte, som skulle tilbagesøges i henhold til den anfægtede afgørelses artikel 2, stk. 1.

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12.7.2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markedes funktion (EUT 2016, L 193, s. 1).

Sag anlagt den 11. oktober 2019 – DD mod FRA

(Sag T-703/19)

(2019/C 432/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DD (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren tildeles erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab, som udspecificeret i sagsakterne, efter ret og billighed opgjort til 50 000 EUR.
- Annullation af afgørelsen truffet af direktøren for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) den 21. december 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgning i henhold til tjenstemandsvedtægtens artikel 90, stk. 1.
- Om fornødent annullation af afgørelsen truffet af FRA's direktør den 24. juni 2019 om afslag på sagsøgerens klage i henhold til tjenstemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2.
- FRA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ni anbringender.

1. Første anbringende om, at efterforskerne ikke havde mandat til at undersøge sagsøgerens eventuelle tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 17 eller artikel 11 eller til at undersøge sagsøgerens e-mail af 5. marts 2014 og at den administrative undersøgelse ikke har noget retligt grundlag. FRA tilsidesatte tjenstemandsvedtægtens artikel 86, stk. 2, og artikel 2, stk. 1, i direktionens afgørelse 2013/01.
2. Andet anbringende om, at indledningen af den administrative undersøgelse ikke var baseret på en rimelig mistanke om en disciplinær forseelse baseret på prima facie bevis.
3. Tredje anbringende om, at den manglende underretning af sagsøgeren om indledningen af den administrative undersøgelse og den manglende fremsendelse af de relaterede afgørelser, da han anmodede herom, er ulovlig.
4. Fjerde anbringende om, at varigheden af undersøgelsen og af den indledende disciplinære procedure var uforholdsmæssig og urimelig.
5. Femte anbringende om, at afgørelsen om afslutning af undersøgelsen ikke indeholdt nogen begrundelse og ikke overholdt artikel 3 i bilag IX til tjenstemandsvedtægten.
6. Sjette anbringende om, at undersøgelsesrapporten indeholder en retlig fejl og at der heri er anlagt et åbenbart urigtigt skøn.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af tavshedspligten.
8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, litra a), og af artikel 5, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 45/2001.⁽¹⁾
9. Niende anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten, manglende objektivitet og upartiskhed og magtmisbrug.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18.12.2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 2001, L 8, s. 1).

Sag anlagt den 29. oktober 2019 – Basaglia mod Kommissionen

(Sag T-727/19)

(2019/C 432/76)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Giorgio Basaglia (Milano, Italien) (ved advokat G. Balossi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 6474 final af 4. september 2019, som er truffet i henhold til artikel 4 i gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 1049/2001, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse om afslag på aktindsigt i visse dokumenter, der er omfattet af sagsøgerens begæring om aktindsigt, og som vedrører forskellige projekter, der delvist er EU-finansieret, og med hensyn til hvilke der verserer en sag ved anklagemyndigheden ved Tribunale di Milano (retten i Milano).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende ensidig begrænsning af anvendelsesområdet for den oprindelige begæring og manglende grundlag. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort følgende gældende:
 - I det foreliggende tilfælde foreligger der ikke undtagelsestilfælde, som kan begrunde en begrænsning af retten til aktindsigt i de dokumenter, som er omfattet af begæringen om aktindsigt, og dermed i en persons ret til forsvar i en straffesag, som er indledt i en medlemsstat.
 - Arbejdsbyrden med at frembringe kopier af de ønskede dokumenter står ikke i et urimeligt i forhold til denne interesse.
 - Den i den anfægtede afgørelse nævnte retspraksis er ikke relevant.
 - I afgørelsen er der ikke foretaget en korrekt afvejning af de omhandlede parters interesser.
2. Andet anbringende vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort følgende gældende:
 - I afgørelsen er der ikke foretaget en korrekt afvejning af de omhandlede parters interesser.
 - Afgørelsen er behæftet med fejl, for så vidt som det heri fastslås, at der ikke foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de ønskede dokumenter.
 - Forholdet mellem sagsøgerens begæring og den beskyttede interesse er ikke uforholdsmæssigt.
3. Tredje anbringende vedrørende beskyttelsen af en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort følgende gældende:
 - I den anfægtede afgørelse er der ikke taget hensyn til den omstændighed, at de ønskede dokumenter vedrører ældre EU-projekter, der er afsluttet, og at behovet for at beskytte forretningsmæssige interesser derfor nødvendigvis er svækket.
 - I afgørelsen er der ikke foretaget en korrekt afvejning af de omhandlede parters interesser.
4. Fjerde anbringende vedrørende den omstændighed, at der ikke foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse.
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en fejl, for så vidt som det heri fastslås, at en opklaring af sagen klart er af offentlig interesse.

Sag anlagt den 29. oktober 2019 – Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology og Sunowe Solar mod Kommissionen

(Sag T-733/19)

(2019/C 432/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology LTD (Shaoxing, Kina) og Sunowe Solar GmbH (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat Y. Melin og solicitor D. Arnold)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1329 af 6. august 2019 om ugyldiggørelse af fakturaer udstedt af Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Ltd, der har misligholdt tilsagnet ophævet ved gennemførelsesforordning (EU) 2017/1570, annulleres.
- Kommissionen og enhver intervenient, der gives tilladelse til at støtte Kommissionen i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte har handlet ulovligt ved at erklære de pågældende fakturaer for ugyldige, idet den beføjelse, som sagsøgte støttede sig på for at gøre dette, enten er udløbet eller blevet tilbagekaldt, henset til, at gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 og nr. 1239/2013 udløb den 7. december 2015. Tilsvarende udløb gennemførelsesforordning (EU) 2017/367 og (EU) 2017/366 den 3. september 2018. Sagsøgeren har under alle omstændigheder gjort gældende, at artikel 2 og 3 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/367 og artikel 2 og 3 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/366 allerede var blevet ophævet ved artikel 1, stk. 4, og artikel 3, stk. 3, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1570.
2. Andet anbringende om, at sagsøgeren under alle omstændigheder har tilsidesat artikel 8, stk. 1, 9 og 10, samt artikel 10, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og artikel 13, stk. 1, 9 og 10, samt artikel 16, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, da den ugyldiggjorde nogle tilsagnsfakturaer og dernæst pålagde toldmyndighederne at opkræve told, som om der ikke var blevet udstedt nogen gyldige tilsagnsfakturaer, og disse ikke var blevet meddelt toldvæsenet, da varerne blev angivet til overgang til fri omsætning.

Sagsøgeren har derfor rejst en ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 3, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, artikel 2, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/367 af 1. marts 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, artikel 2, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, og artikel 2, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/366 af 1. marts 2017 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, som giver sagsøgte beføjelse til at erklære tilsagnsfakturaer for ugyldige og pålægge toldmyndighederne at opkræve told på tidligere import, som er overgået til fri omsætning.

3. Tredje anbringende om, at såfremt Domstolen måtte finde, at den beføjelse, som sagsøgte tog i brug, ikke er udløbet og gav sagsøgte ret til at pålægge told med tilbagevirkende kraft, kan den pågældende told ikke opkræves af solcellepaneler, som blev solgt til en forretningsmæssigt forbundet part inden den 30. september 2014 og anvendt i en solcellepark ejet af denne part, eller aldrig videresolgt til en uafhængig kunde og fortsat var på lager.

Sag anlagt den 4. november 2019 – Junqueras i Vies mod Parlamentet

(Sag T-734/19)

(2019/C 432/78)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Spanien) (ved advokat A. Van den Eynde Adroer)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at søgsmålet til prøvelse af den anfægtede retsakt med bilag anses for at være rettidigt anlagt, at sagen antages til realitetsbehandling, at den anfægtede retsakt fra Europa-Parlamentets formand kendes ugyldig i overensstemmelse med sagsøgerens påstande, og at Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er anlagt til prøvelse af afgørelse fra Europa-Parlamentets formand, David Maria Sassoli, af 22. august 2019, hvorved han erklærede sig inkompetent og derfor afviste den anmodning til ham af 4. juli 2019 om at iværksætte proceduren vedrørende hasteforanstaltninger med henblik på at sikre Oriol Junqueras i Vies' parlamentariske immunitet i overensstemmelse med artikel 8 i Parlamentets forretningsorden.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 i Europa-Parlamentets forretningsorden derved, at Europa-Parlamentets formand erklærede sig inkompetent til at behandle den anmodning om beskyttelse af Oriol Junqueras i Vies' immunitet, som blev indgivet den 4. juli 2019, selv om sagen giver anledning til alvorlig retlig tvivl vedrørende overholdelsen af EU-retten og navnlig vedrørende beskyttelsen af europaparlamentarikernes immunitet, alt sammen uden nogen form for behandling af sagen og alene på grundlag af den meddelelse, som blev fremsendt af Junta Electoral Central (den centrale valgkommission i Spanien), hvorved Oriol Junqueras i Vies' mandat blev erklæret ledigt.

I denne forbindelse gøres følgende gældende:

- Kravet om aflæggelse af løfte eller ed om troskab til den spanske forfatning som krævet i den nationale valglovgivning er et væsentligt krav, som tilsidesætter bestemmelserne i den europæiske valgakt af 1976.
- Den centrale valgkommissions erklæring om mandatets ledighed med en begrundelse, som ikke fremgår af den europæiske valgakt af 1976, og uden at iværksætte proceduren for erstatning af mandatet, tilsidesætter denne valgacts artikel 13 og afgørelsen om Europa-Parlamentets sammensætning.
- Afgørelsen er ubegrundet og vilkårlig, og både afdelingen for straffesager ved Tribunal Supremo de España (øverste domstol, Spanien) og Den Europæiske Unions Domstol har fundet, at der er alvorlige EU-retlige tvivlsspørgsmål med hensyn til de faktiske omstændigheder og den beskrevne situation, hvorfor der er indgivet en præjudiciel forelæggelse, som er antaget til realitetsbehandling i sag C-502/19.
- Fortolkningen af artikel 8 i Europa-Parlamentets forretningsorden skal være i overensstemmelse med hensynet til at sikre størst mulig effektivitet af de rettigheder og regler, som er fastsat i EU-traktaten og i artikel 39, artikel 20, stk. 1, artikel 20, stk. 2, artikel 21 og artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 3 i protokol nr. 1 til den europæiske menneskerettighedskonvention, artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, artikel 5 i den europæiske valgakt af 1976 og artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets forretningsorden samt med den retspraksis og de meddelelser, som fortolker disse, hvorfor Europa-Parlamentets formands ubegrundede afgørelse om at erklære sig inkompetent til at behandle den anmodning, som blev rettet til ham i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets forretningsorden, tilsidesætter disse bestemmelser og er ugyldig.

Sag anlagt den 30. oktober 2019 – Frank Recruitment Group Services mod EUIPO – Pearson (PEARSON FRANK)**(Sag T-735/19)**

(2019/C 432/79)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Frank Recruitment Group Services Ltd (Newcastle upon Tyne, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor J. Dennis)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Pearson plc (London, Det Forenede Kongerige)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Frank Recruitment Group Services Ltd*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket PEARSON FRANK – registreringsansøgning nr. 15 841 851*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 26. august 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1884/2018-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 95 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 4. november 2019 – HA mod Kommissionen**(Sag T-736/19)**

(2019/C 432/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: HA (ved advokat S. Kreicher)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Sagsøgeren gives medhold.
- Følgelig annulleres ansættelsesmyndighedens afgørelse af 13. august 2019, meddelt den 24. august 2019, med svar på sagsøgerens klage af 14. april 2019 (nr. R/249/19).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig et enkelt anbringende om tilsidesættelse af de gældende retlige og administrative bestemmelser og navnlig af Kommissionens afgørelse C(2007)3195 af 2. juli 2007 om fastsættelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende godtgørelse af lægeudgifter, for så vidt som den anfægtede afgørelse fastsatte et loft for godtgørelse på 3 100 EUR for leje af et apparat til at behandle søvnapnø vedrørende perioden fra den 1. marts 2019 til den 29. februar 2024, mens den førnævnte afgørelse ikke fastsætter noget maksimumbeløb, der kan godtgøres, i tilfælde af leje for en brugsperiode, som overstiger eller er lig med tre måneder.

Sag anlagt den 5. november 2019 – Huevos Herrera Mejías mod EUIPO – Montesierra (MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO)**(Sag T-737/19)**

(2019/C 432/81)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Huevos Herrera Mejías, SL (Torre Alháquime, Spanien) (ved advokat E. Manresa Medina)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Montesierra, SA (Jerez de la Frontera, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Huevos Herrera Mejías, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO – registreringsansøgning nr. 15 670 871

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. september 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2021/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og eventuelle intervenienter til støtte for EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. november 2019 – Productos Jamaica mod EUIPO – Alada 1850 (flordeJamaica)

(Sag T-739/19)

(2019/C 432/82)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Productos Jamaica, SL (Algezares, Spanien) (ved advokat I. Temiño Cenicerós)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Alada 1850, SL (Barberá del Vallés, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Productos Jamaica, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket flordeJamaica – registreringsansøgning nr. 9 003 989

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. juli 2019 af Første Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 1431/2018-1 og R 1440/2018-1)

Påstande

- Stævningen og den bilag antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Om end de beviser for brug, der er fremlagt af begge parter i den ugyldighedssag, som har ført til dette søgsmål, ikke tillader anvendelse af undtagelsen om fortabelse på grund af passivitet, således som hævdet af sagsøgeren, udgør de dog klart bevis for de omhandlede varemærkers sameksistens på markedet gennem længere tid og tålt af den sagsøgte, hvilket udgør et berettiget grundlag for brugen af det anfægtede varemærke, ligesom de bekræfter, at der ikke foreligger risiko for forveksling på markedet.
- De beviser, der er fremlagt af den sagsøgte, kan ikke føre til den konklusion, at det ældre varemærke har opnået en forhøjet grad af fornødent særpræg som følge af den brug, der er blevet gjort af nævnte varemærke i Spanien.
- I dette tilfælde er der ingen risiko for forveksling for nogen af de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af det anfægtede varemærke, hvorfor det ikke kan erklæres ugyldigt i sin helhed.

Rettens kendelse af 23. oktober 2019 – Taghani mod Kommissionen**(Sag T-313/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 432/83)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 22.7.2019.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA